

Največji slovenski dnevnik
v Zedinjenih državah
Velja za vse leto ... \$3.50
Za pol leta \$2.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian daily
in the United States
Issued every day except Sundays
and Legal Holidays
50,000 Readers

Telephone: CORTLANDT 4687.

Entered as Second Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

Telephone: 2876 CORTLANDT.

NO. 268. — ŠTEV. 268.

NEW YORK, THURSDAY, NOVEMBER 14, 1918. — ČETRTEK, 14. NOVEMBRA, 1918.

VOLUME XXVI. — LETNIK XXVI.

Avstrija in Nemčija

NEMŠKA AVSTRIJA SE JE PRIDRUŽILA NEMŠKI REPUBLIKI. — PO CESARJEVI ODPOVEDI JE NEMŠKO-AVSTRILJSKA MEJA ZAPRTA.

Kodanj, Dansko, 13. novembra. — Neko poročilo z Dunaja pravi, da je Narodni Svet razglasil nemško Avstrijo za del nemške republike.

Avstrijsko-nemška meja je zdaj zaprta za potnike in trgovino. V odločbi prejšnjega avstrijskega cesarja Karla vidi časopisje dogodek, ki bo imel za posledico zrušenje države, v kateri je dinastija Habsburžanov skozi mnogo stoletij držala skupaj več med seboj sovražnih narodov.

"Matin" piše, da se bodo zavezniški posvetovali o tem, kako stališče bodo zavzeli proti temu priklapljenju nemške Avstrije nemški republiki. Dalje pravi isti list, da mora Avstrija, ako se pridruži novi nemški republiki, biti deležna vseh odgovornosti Nemčije.

Prejšnji cesar Karol je prišel s svojo družino v avtomobilu na grad Eckarstau ob Donavi blizu Požuna.

Karol je izdal naslednji oklic:

— Od časa, ko sem zasedel prestol, sem neprestano poskušal rešiti moje narode te strahovite vojne. Nisem odlašal, da bi uveljavil ustavne pravice in odprl narodom pot za narodni razvoj. Poln nespremenjene ljubezni do mojih narodov ne bom s svojo osebo delal napotja njihovemu svobodnemu razvoju. Priznavam sklep nemške Avstrije, da vstvari separatno državo.

Narod je po svojih pooblaščenih prevzel vladno. Opuščam vsako udeležbo pri vladi države. Odpustil sem tudi vse člane avstrijske vlade z njihovih mest.

Naj bi narod nemške Avstrije uresničil harmonijo v novi državi. Sreča mojih narodov mi je bila cilj od početka. Gorečo željo gojim, da bi notranji mir zacelil rane te vojne.

KAROL.
Smrt Viktorja Adlerja na Dunaju je bila posledica kapi. Poročilo iz Trsta pravi, da vlada anarhija po vseh avstrijsko-ogorskih deželah, po katerih se vračajo domov vojaki z italijanske fronte. Vojaki so zapustili svoje polke in so se pridružili ljudski množici, ki požiga in rop. Izvršujejo se vsakovrstni zločini.

Boljševizem v Evropi

PO CELI EVROPI SE NAGLO ŠIRI BOLJŠEVIZEM. — NA ŠVEDSKEM POZIVLJAJO SOCIALISTIČNI LISTI, DA SE V PELJE VLADA VOJAŠKIH IN DELAVSKIH DELEGATOV.

London, Anglija, 13. novembra. — Najvažnejše vprašanje v Evropi v tej uri je, kako daleč je Evropa prevzeta od boljševizma. Poročila naznanjajo, da je nemška revolucija napravila globok utis na Švedskem, kjer so listi neodvisnih socialistov objavili pozive, ki zahtevajo, da se vpeljejo vojaški in delavski sveti v namenu, da se postavi socialistična republika. Zahtevajo tudi, da se armada razoroži in vpelje osemurni delavnik.

Iz Amsterdam se poroča, da vlada po celi Nizozemski splošno veselje nad tem, da se je končala vojna, toda to veselje presega bojazen, da bi se boljševizem razširil po deželi.

Revolucionarna socialistična stranka je že izdala pozive, ki se zavzemajo za ruske metode. Na Nizozemskem je nastala nova republikanska stranka, ki zahteva, da se odstrani dvor, armada, mornarica in diplomacija.

Tudi španski, nizozemski in celo norveški listi izražajo bojazen, pred razširjenjem gibanja pod rdečo zastavo.

Tudi nemiri v Švici povzročajo strah, kajti danes se je pričela splošna stavka.

BIVŠI NEMŠKI KRONPRINC
USTRELJEN.

Bern, Švica, 13. novembra. — Truplo Friderika Viljema, bivšega nemškega kronprinca so našli. Truplo je bilo vse pokrito z ranami, katere so povzročile kroglice in udarci z bajonetom. Truplo so našli v nekem vopaskem vlakcu, ki je bil namenjen proti nizozemski meji.

Pariz, Francija, 13. novembra. Nek oporočilo iz Rotterdama naznanja, da je došel včeraj popoldne bivši nemški kronprinc v Maastricht.

London, Anglija, 13. novembra. Bivši nemški prestolonaslednik Friderik Viljem je bil umorjen v pondeljek jutraj. Umorili so ga nemški vojaki, ki so hoteli preprečiti nizozemsko mejo. Tozadevno poročilo sta dobila tukajšnja lista "Times" in "Post" iz Amsterdam.

Haag, Nizozemsko, 13. nov. — Tukaj se vzdržujejo vesti, da je bil nemški prestolonaslednik ustreljen v Belgiji, ko je skušal priti preko meje. Njegov brat, princ Adalbert, je še pravčasno ušel.

Pariz, Francija, 13. novembra. Haški dopisnik nemške časnike agenture v Monakovem je potrdil poročilo, da je bil nemški prestolonaslednik ustreljen.

Washington, D. C., 13. nov. — Uradno se izjavlja, da ameriška vlada nima še nikakršne potrdila o smrti, bivšega nemškega prestolonaslednika.

Načrt za demobilizacijo.

Washington, D. C., 13. nov. — Kakor hitro se bodo vrnilo naši fantje iz Francije, se bo začela demobilizacija. Najprej bodo odpuščeni oni, ki delajo v takih strokah, kjer se opaža največje pomanjkanje delavstva. Načrt za demobilizacijo bodo sestavili delavski vojni in mornariški departement ter vojno-industrijski urad.

Vojno-industrijski urad je že razposlal gospodarjem in tovarnarjem vprašalne pole, katere morajo izpolniti in povedati, katerih delavcev jim najbolj primanjkuje.

Zaenkrat se še nič ne ve, koliko ameriških vojakov bo ostalo začasno v Franciji, kajti najprej je treba preučiti, koliko dela jih čaka v opustošenem ozemlju.

Kazen za sločino.

London, Anglija, 14. novembra. Neodvisni socialni demokrati v novi nemški vladi so zahtevali, da se aretirajo prejšnji mornariški minister admiral von Tirpitz, predsednik nemške vojaške lige generalni major Keim; predsednik domovinske stranke dr. Wolfgang Kap; prejšnji šef mornariškega generalnega štaba admiral Holtzendorf in drugi ter, da se na vstanovi sodišče, ki bo sodilo vse osebe, ki so zakrivila, da se je na daljevala vojna in ovrzal mir.

MOJA IZJAVA

Pred približno štirimi leti sem stopil iz našega političnega življenja v pokoj. Vzrok tega sta bila deloma moja bolezen, deloma pa razoranost, ki je vladala tedaj na našem političnem polju. Stranke in stranke so rasle kakor gobe po dežju, vsak je trdil svoje, svojega političnega nasprotnika ni nihče vpošteval, pač pa omalovaževal do skrajnosti in mu skušal škodovati, namesto, da bi ga pridobil za svoje mnenje in nazore.

Ne trdim, da je bilo med nami kaj takih, ki so se hoteli povzpeti iz sebičnosti na višje mesto v našem javnem življenju, kajti Slovence predobro poznam in znam ceniti njihovo nesebičnost, kadar gre za narodno stvar.

Vedno bolj pa prihajam do zaključka in do tega zaključka je moral priti vsak treznomislec človek, da smo Slovenci ravno vsled prevelike ljubezni, ki jo gojimo napram naši domovini, in ker je hotel vsak posameznik prodrati s svojimi cilji in idejami, svoji domovini največ škodovali s tem, ker smo se premalo brigali za organizirano delo, ker je bilo med nami premalo narodne discipline in ker smo smatrali vsakega, ki je res nesebično delal, za štreberja in človeka, ki se hoče pod krinko narodnosti izkoristiti na račun svojega brata.

Vsled tega se nisem več mešal v javno politično življenje, pri tem sem pa natančno zasledoval ves razvoj in so mi splošne razmere zato veliko bolj jasne kot so jasne kateremukoli iz tega ali onega tabora.

Prepričan sem bil še pred nedavnim časom, da sem rešil svojo nalogo kolikor mi je bilo najboljšo mogoče in sem prepustil vsled tega ugibanje o raznih političnih zadevah mlajšim močem.

Kadar se jim niso obnesli njihovi nesebični napor, sem žaloval žnjimi vred, kadar so pa dosegli kaj, kar je bilo dobro za naš narod, bodisi tu, bodisi v starem kraju, sem se žnjimi vred veselil.

Toda, kakor danes vidim, sem bil malo prezgodaj sklenil svoje politično delovanje. Nestrpno sem pričakoval

konca vojne in žnjo vred odrešenja našega trpečega naroda. Novica o popolni samostojnosti in neodvisnosti Slovencev bi mi bila v največje zadoščenje za težko petindvajset let trajajoče delo in za vsa bridka razočaranja, ki sem jih doživel tekom petindvajsetih let.

Toda te novice nisem včakal, pač pa neizmerno žalostno vest, da hočejo naši zapadni sosede prikrajšati slovenski narod za najbolj slovenski del zemlje in ga tako izročiti neizogibnemu poginu.

Tesna bolezen me je prisilila pred meseci v posteljo, toda moja duša je še vedno tako mlada in čvrsta kot je bila v oni daljni dobi, ko sem se lotil najtežavnejšega poklica: učiti narod in mu svetovati.

Tem potom pozivam vse, kar je slovenskega po Združenih državah, naj stopi na branik pravice, resnice in poštenosti.

Vsak od prvega do zadnjega, ki ga je rodila slovenska mati, naj brani z vsemi silami tisto, kar nam je obljubil največji mož sedanjega veka — predsednik Wilson.

Kdor bo sedaj v teh najresnejših časih naše zgodovine v prvi vrsti strankar in šele v drugi vrsti Slovenec, naj nosi sramoten pečat sovražnika naroda!

Načrtov za našo bodočo borbo ne bom sestavljal. Sestavijo naj jih drugi, ki so mlajši, agilnejši in v večjem stiku z javnim življenjem kakor sem jaz.

Zadam pa tempotom svojo pošteno in možko besedo, da se bom strinjal z vsem, kar bo v tej smeri dobro napravljeno, da mi ne bo nobena žrtve prevelika, ki jo bodo zahtevali od mene z ozirom na tako veliko in pomembno stvar kot je rešitev slovenskega naroda.

Vsi na delo, vsi brez oziroma na versko in politično prepričanje!

Če bo naše delo uspešno, nas čaka bogato in najvišje plačilo, ki ga more biti deležen človek: hvala našemu narodu, kateremu so hoteli vzeti zemljo in prostost.

Z iskrenim pozdravom

Frank Sakser.

Ameriške žrtve.

Washington, D. C., 14. nov. — Tukajšnji dobro informirani krogi cenijo izgube ameriške ekspedicijske armade v tej vojni na ne več kot 100 tisoč; pri tem so všteti vojak, ki so padli v boju, ranjeni, umrli za ranami, vsled bolezni, po naključju ter pogrešani, katerih ne bo nikdar mogoče najti.

Nekateri, ki so zdaj pogrešani, se gotovo nahajajo v Nemčiji in se bodo še vrnili.

Predno bo mogoče dati natančni seznam izgub, bo poteklo še nekaj tednov.

Skoro gotovo je, da izgube zadnjih bojev niso bile poročane. Dobiti se morajo tudi podatki o ameriških izgubah v oddelkih, ki so bili priklapljeni raznim zavezniškim armadam.

Zadnji seznam, ki so v zadnjih dneh prekašali okoli 1100 imen vsak dan. Vojni tajnik je rekel, da bodo zadnja poročila izdana, kakor hitro jih bodo mogli objaviti.

Neoficijski seznam, ki je bil objavljen 12. novembra, pavi skupnih izgub 71.390 mož. Po sodbi častnikov seznama iz bojev zadnjih dni pred premirjem ne morejo vsebovati nad 30 tisoč mož.

Roosevelt bolan.

Bivši predsednik col. Roosevelt, o katerem je bilo poročano, da je težko bolan v bolnišnici, se nekoliko boljše počuti. Zdravniki pravijo, da je vna nevarnost odstranjenja.

Pomoč Amerike Jugoslaviji

Washington, D. C., 13. novembra. — Član Jugoslovanskega Odpora v Londonu dr. Bogumil Vošnjak je danes pri senatnem odboru za zunanje zadeve vložil spomenico, s katero nujno prosi Združene države, da naj določijo politično usodo prebivalstva Trsta in ozemlja v njegovi okolici, katerega je zasedla Italija v soglasju pogojev premirja. Rekel je, da žive v tem ozemlju v pretečni večini Jugoslovani.

Masaryk gre v Prago

Washington, D. C., 13. novembra. — Prejšnji predsednik češko-slovaškega narodnega sveta profesor Tomáš G. Masaryk bo v petek odpotoval iz Washingtona da zasede mesto prvega predsednika češko-slovaške republike. Spremljal ga bo njegov tajnik Jaroslav Cisar, ki je živel kot begunec iz Avstrije zadnjih šest in pol let.

Lloyd George o ligi narodov

ANGLEŠKI MINISTRSKI PREDSEDNIK LLOYD GEORGE JE REKEL, DA SE MORA BALKANSKO VPRAŠANJE UGODNO REŠITI.

London, Anglija, 13. novembra. — V svojem govoru, ki ga je imel ministrski predsednik Lloyd George dne 11. novembra, je rekel med drugim tudi sledeče:

— Kaj so pogoji mira?
Pogoji morajo temeljiti na poravnavi, ki bo temeljno pravična. Nobena poravnava, ki bi nasprotovala principom pravičnosti, bi ne bila trajna.

Mir, katerega je vsilila leta 1871 Nemčija Franciji, je ogrožal vse principe pravice. Taj vzgled naj nam mo v svarilo.

Glede lige narodov je izjavil, da je ta liga zdaj veliko bolj potrebna kot je bila kdaj prej.

Razmere na Balkanu, ki so vladale pred vojno, uplivajo sedaj skoraj na celo Evropo. Veliko število evropskih malih narodov je doživelo preporod.

Vsi ti bodo pa zahtevali ligo narodov, ki jih bo čuvala pred brezvarnostjo in poševnimi sili.

Njegovi sodbi je liga narodov absolutno potrebna, da se vzdrži mir.

NOVEGA NEMŠKEGA KANCELARJA.

Et je izjavil, da bo bodoča forma Nemčije republika. — Zaupa v razvoj nemškega naroda.

PREDSEDNIK WILSON IN MIROVNA KONFERENCA.

Zaveznički ga silijo, da bi se udeležil mirovne konference, tudi če bi se vršila v Evropi.

Neyworški časopis "Times" je dobil včeraj iz Haaga sledeči kablagram:

Berlinski dopisnik nizozemskega časnikaškega urada, ki je v ozkem stiku z nemško vlado, je bil v avdienci pri novem nemškem kancelarju, socialistu Ebertu. — Ebert mu je rekel:

— Nemški narod je zmagal. Stara gnjila vlada Hohenzollerncev. Wiettersbachov, Welfenov in drugih, je strmoglavljena. Nemčija je doživela svojo revolucijo. Princ Maks, ki je formalno resigniral, ko je kajzer odstopil, je poveril meni vlado. Dejstvo pa je, da me je ljudska volja že izvolila nemškim kancelarjem. Zatem smo označili svoje stališče z oziroma na vlado, kajti vprašanje glede kajzerja je bilo rešeno po naši želji.

Berlinski vojak in delavec so nam bili vedno na strani in na ta način se je vstavela stara vladna mašinerija. Pravzaprav smo imeli polno moč v svojih rokah še predno jo je ta sila daal iz rok. Nemška republika ne bo poznala nobene več časti kot če ji bo mogoče delati za mir. Ustavodajna skupščina nemške narodne republike bo vstanovila vlado, ki bo predstavljala narodovo voljo. Naša sedanja zmaga je bila skoraj brez krvi. Skoraj bi rekel, da je bila lahka in popolna. Skoraj nerazumljivo se mi zdi, da bi se hotele stare sile še kdaj dokopati do moči. Bodoča oblika Nemčije bo republikanska in Nemci bodo veseli in zadovoljni, ker bodo prost narod in enakopraven član legije narodov.

Kaj lahko se pa tudi zgodi, da se bo vršilam irovna konferenca v Ameriki in v tem slučaju je lahko osebno navzoč.

Nobenih ustavnih ovir pa ni, da bi se predsednik ne smel udeležiti konference v Evropi. Predsednik Roosevelt je bil na primer v Kanadski zoni, predsednik Taft se je prepeljal preko reke sv. Lovrencia v Kanado, predsednik Benjamin Harrison se je pa peljal preko Rio Grande, da se je sestal z mehiškim predsednikom Diazom.

Prestoli se rušijo.

Basel, Švica, 13. novembra. — Neko berlinsko poročilo pravi, da je veliki vojvoda Viljem Ernst Saško-Weimarski odstopil, da prepreči državljansko vojno.

Poročilo tudi pravi, da so bile razglašene republike v Wuertembergu in v Heški.

Nova badenska vlada je bila vstanovljena pod predsedstvom Jeissa.

Bern, Švica, 13. novembra. — Iz Berlina se poroča, da se je princ Leopold Lippe-Detmold odločil prestopiti.

Amsterdam, Nizozemsko, 13. novembra. — Na Heikem so revolucionarji proglasili posestava velikega vojvode za konfiscirano; odpravljeno je tudi dedno nasledstvo.

Bevaraka kraljica Terezija umira.

"GLAS NARODA"

NEWSPAPER PUBLISHING COMPANY
(Incorporated in New York City)
Printed and published by the
(Incorporated in New York City)

FRANK BAKER, President. LOUIS KENNEDY, Treasurer.
Place of business of the corporation and address of above officers:
62 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

Na leto leto v celoti na Ameriko. Za leto leto na mesto New York \$5.00
Na leto leto na mesto New York \$5.00. Za leto leto na mesto New York \$5.00
Na leto leto na mesto New York \$5.00. Za leto leto na mesto New York \$5.00
Na leto leto na mesto New York \$5.00. Za leto leto na mesto New York \$5.00

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan izvenredno nedeljo in praznikov.
"GLAS NARODA" ("Voice of the People")
Circulation every day except Sundays and Holidays
Subscription yearly \$3.50.

Advertisements on agreement.
Dopisni predplaščniki in naročniki se ne preplaščajo.
Dopisni predplaščniki in naročniki se ne preplaščajo.
Dopisni predplaščniki in naročniki se ne preplaščajo.

"GLAS NARODA"
New York City.
Telefon: 2876 Cortlandt

Karl Habsburg

Poročilo, da je Karol, ogrski kralj in avstrijski cesar, sledil vzgladu onih, ki zapuščajo prestole, ni prišlo nepričakovano. Razmere, ki so prisilile nemškega Viljema, da je odstopil, so bile precej zapletene, pa se niti primerjati ne morejo z anarhijo, kakor je v plemenskim sovraštvom, kateremu je zrl mladi monarh nasproti.

Pri vseh teh gospodih se je zadnji čas jasno pokazalo, da je bila moč, s katero so vladali, vse kaj drugega kot božja moč.

Postali so igrače usode in njihova krivična dela se krvavo maščujejo nad njimi.

Karol je omahoval. Kar je včeraj odredil, je danes prekal, kar je bilo že včeraj v njegovih očeh dobro, je danes napak.

Kot monarh je bil v teoriji močan, v resnici je bil le igrača usode. Bil je popoln anahronizem sedanje vojne.

Narodom dvojno monarhije je zagotovljena pravica samoodloevanja in samovlade. Šli so skozi težke dneve, sedaj jim je pa vseeno zasijala nasproti lepša bodočnost.

Po svojem bičem cesarju ne bo najbrže nihče žaloval. Svojo žalostno ulogo je žalostno odigral. Še prej kot si mislimo, bo padel v popolno pozabljenost, kot bo padel njegov mojster in učitelj, ki je hotel zavzeti ves svet.

Novi sovražnik

Nemčija se ne bojuje več. Tudi Avstrija, Bolgarska in Turčija so že odložile orožje. Je pa še ena pomembna sila, ki še ni odložila orožja.

To je boljševiška vlada v Rusiji, katero je stvorila nemška korpucija, ki je bila zadnjih deset mesecev, ne sicer reden, pač pa zelo koristen zaveznik Nemčije.

Lenin in Trocki sta še vedno v vonji z zavezniki. Boljševiške čete se bore z Angleži, Francozi in Amerikanci v svernem delu Rusije. V Sibiriji se bore z japonskimi, angleškimi, francoskimi in ameriškimi četami.

V Sibiriji kakor tudi ob Volgi v evropskem delu Rusije, se pa še vedno bore Čeho-Slovaki, katerih armade so priznali zavezniki kot zavezniške armade.

Rdeča Rusija stoji torej kot edini živ del tevtonske skupine, edina organizirana vlada, ki je proti zavezniškemu pravičnemu miru.

Lenin in Trocki sta pred kratkim spoznala vso brezupnost svojega položaja. Pred kratkim sta naprosila zaveznike, naj odpokličejo svoje čete iz Rusije. Mir hočeta, pa naj bo tak ali tak, samo da bo mir, in z mirom vred priznanje krvočelnega in nečloveškega despotizma.

Lenin in Trocki ne moreta nikakor pobegeti pred kaznijo, katera ju čaka. Ves svet je protestiral proti zločinom njune vlade.

Zavezniki so se pogodili s turškim sultanom. Nočejo si pa uma zati rok, da bi se pogajali s sedanjo rusko vlado, katero je plačala nemška tajna služba, katera je odtegnila zavezniškim Rusijo in katera nepostavnosti v Petrogradu in v Moskvi so visoko nadkrilile Robespierovo strahovladno za časa francoske revolucije.

Potom premirja, sklenjenega z Nemčijo, imajo zavezniki prosto pot do Baltijskega morja.

Zavezniške ladje se lahko približajo Kronštadtu, ključu Petrograda. Niti Kronštadt niti Petrograd niti mogoče braniti.

Poljska in vse baltijske provincije, katere je imela Nemčija v svojih rokah, bodo prišle pod zavezniško kontrolo za toliko časa, da bo sklenjen mir. Tudi Ukrajina se je oprostila nemške kontrole. Zavezniški torej lahko pridejo na ta način do Črnega morja.

Krog Rusije, katero kontrolirata Lenin in Trocki, se vedno bolj stiska železen obroč. Ko so bili boljševiki na višku svoje moči in ko so se kopali v zlatu, katerega jim je poslala nemška vlada, niso mogli zavstaviti zmagoznega prodiranja Čeho-Slovakov zapadno od Omska in pri Volgi.

Kaj bodo storili pa sedaj, ko so osamljeni, ko se lahko zavezniške armade s te ali one strani začno bližati Moskvi?

Če je Rusiji usojeno, da bo zastopana na bližnji mirovni konferenci, morata iti Lenin in Trocki isto pot kot so šli Marat, Danton in Robespierre.

V njihovo mesto mora stopiti civilizirana vlada.

V nasprotnem slučaju pa bo Rusija za vedno izgubila ono ozemlje, za katere jo je hotela okraštati Nemčija, osamljena bo in bo pridljena silam tretjega razreda.

Važno je tudi, da se Čeho-Slovaki prekomogoče vrnejo v svojo domovino. V sibirskih pustinjah so vzpizorili najbolj romantično in junako poglavje sedanje vojne.

Oni so obnovili v času največje potrtosti zavezniško npanje.

Svoji domovini so izvojevali svobodo, s tem, da so bili oddaljeni tisoč milj od njenih meja.

Skozi Rusijo in Galicijo naj se vrnejo v novovstanovljeno državo Čeho-Slovaško.

Priklopijo naj se narodu, ki je o tej državi sanjal že stotine let.

Jugoslovani v Ameriki

Dnevne novice, ki jih čitamo v raznih časopisih, da Italijan zaseda na sveto slovansko zemljo ob sinji Adriji, to nam pretresa živce in greni nam dušo. Po širni Ameriki prinaša časopisje poročila, kako naše slovansko ljudstvo navdušeno sprejema italijansko vojaštvo na svojih tleh ob sinji Adriji.

SLOVENSKI LOVCI V CLEVELANDU.

Stojeca: Frank Meh in Frank Sešek. — Sedeča: Joe Zalokar in Eppich Philip.

To je gotovo neresnica, pomešana z lažjo ekspanzivno italijanske politike, katera se trudi, da bi svet prepričala, da na celi Jadranski obali živi samo italijansko ljudstvo. To početje italijanske politike nam daje jasno sliko o želji po najlepših delih naše Jugoslavije.

Jugoslovani in ostali slovanski bratje, ne dopustite, da bi se tako početje še v nadalje vršilo. Soglasno povzdignimo svoj glas tako močno, da nas bodo čule vse zavezniške vlade, osobito ameriška: Da ne dopustimo osvoboditi niti pedi zemlje ob tržaški, istrski, kvarnerski in dalmatinski obali, ker ta zemlja je naša in mora ostati naša!

Jugoslovani, združeni v Slovenskem Republičanskem Združenju, Slovenski Narodni Zvezi, Hrvatskem Savezu in Srpski Narodni Odborani ter v različnih ostalih društvih, skličite takoj shode, sestavite resolucije in proteste ter poplavite z njimi Washington.

Označite v njih krivico, ki jo hoče storiti Italijan našemu narodu. Odločno povejte celemu svetu, da ne odstopimo niti pedi svoje zemlje. Jugoslavija mora ostati cela — nedotaknjena.

Jugoslovansko časopisje naj dela z vsemi močmi, da obelodani krivico, skuša naj pridobiti na sodelovanje ostalo slovansko časopisje, da se čimprej razjasni svetu manipulacija nasprotnika Jugoslovanov.

Andrej Vidrih.

Rojaki, Slovenci

Pogodba premirja z Avstrijo. Zveza in Združenje naj bi vsaka nas vse Jugoslovane zelo razočarala in užalostila. Sicer to še ni mogoče naj bi se te kabelgrame. Ako le mogoče naj bi se te kabelgrame poslalo tudi generalom Fochu, Pershingu in Diazu.

2. Vsa posamezna društva in vse organizacije, kakor tudi vsi slovenski duhovniki v imenu svojih župnij, in vsi posamezni Slovenci cele Amerike naj pošljejo te proteste v obliki telegrama ali pismeno predsedniku Wilsonu, državnemu tajniku Lansingu, vsem senatorjem, zlasti vsak okraj svojemu, in pa vsem poslanstvom angleškemu, francoskemu, italijanskemu in srbskemu. Kar deželjani mora teh protestov na te osebe in oblasti.

V tem protestu naj bi se posebej poudarjala velikanska vnebovpijoča krivica, katera bi se s tem naredila popolnoma nedolžnemu narodu slovenskemu, ki je že toliko pretrpel. S tem bi se kaznjeval in uničil narod radi grehov njegovega največjega sovražnika. Da bi, da smo vsi ameriški Jugoslovani pripravljeni iti kot en mož v boj za to naše ozemlje in da si uikdar ne bomo dovolili. Ako bi se res ta krivica zgodila, potem je s tem postavljena kal nove vojne, kajti Slovenci in vsi Jugoslovani ne bodo mirovali, dokler ne bi osvobodili iz krivične sužnosti svojih obmoških sobratov. Da je Italija nasprotna Slovincem je pokazal že s tem, da je italijanskim Slovincem vzela materin jezik iz sol.

4. V vseh slovenskih naselbinah naj bi se pripravili veliki ljudski shodi, na katere bi se povsodi povabilo če le mogoče senatorja in kongresmana ali župana in druge vplivne osebe prav gotovo pa vse reporterje vseh krajevnih listov.

Tam bi se izvršila slovesna prisega vseh Jugoslovanov do Ameriške Zastave, katera nas je sprejela tako materinsko, zlasti pa, katera je s toliko skrbjo poskrbela za svobodo našega naroda v domovini, v znak naše večne hvaležnosti in večnega prijateljstva med Zdr. državami in Jugoslavijo. Ob enem pa bi obsegala ta prisega, da nikdar ne bodo Jugoslovani dovolili, da bi se jim vzelo Jadransko morje.

6. Iz vsakega teh shodov naj bi se gotovo poslale izjave glede tega na vse zgoraj omenjena mesta.

6. Izda naj se takoj mala okrožnica, največ na 4 straneh, kjer naj bo kratko izraženo naše mnenje glede Primorja. Ta okrožnica naj se v milijonih iztisov razstrelje po celi Ameriki.

7. V vseh naselbinah naj rojaki pazijo, kdaj bo prišla v njih mesto iridentovska mislija. Takoj ko izredu, naj skličejo protestni shod, naj opozore na naše krivice in to sporoče v kolikor mogoče veliko pisnih in izjavah mestni oblasti, politikarjem in pa italijanskemu odboru, ki bo pripravljal za njih prihod.

Stroškov za vse te stvari, ne bode težko pokrivati, kajti kdo ni pripravljen dati sedaj ne samo svojega denarja do zadnega centa temveč tudi svojo kri do zadnje kapljice?

Veselje v Franciji

Francoska poslanska zbornica je bial vesela premirja. — Pozdrav Alsaciji in Lotaringiji.

Pariz, Francija, 12. novembra. Francoska poslanska zbornica ni še nikdar kazala tako velikega navdušenja kot danes, ko je ministri predstnik Clemenceau prebral pogoje za premirje z Nemčijo.

Kadarkoli je ministri predstnik prebral kako točko, so se poslanci dvignili s sedežev in burno aplavdirali. Večkrat so bili poslanci tako glasni, da se ni slišal Clemenceauov glas. Le enkrat ali dvakrat so socialisti prekinili branje.

Potem ko je Clemenceau prebral pogoje, se je opravičil, da ne bo imel dolgega govora ter slednjic rekel:

"V imenu francoskega naroda in v imenu francoske vlade pozdravim Alsacijo in Lotaringijo."

Razlegalo se je dolgo in glasno odobravanje, nato pa je ministri predstnik zaklical:

"Pačastimo vesliko armado, ki je umrla!"

Po teh besedah so prišle solze v oči skoro vse poslancev, solze v spomin mrtvih. Poslanci iz Alsacije in Lotaringije, ki so se nahajali v Franciji od leta 1914 in so se tudi nekateri borili na strani Francozov, so bili burno pozdravljeni, ko so se pokazali na galeriji.

Diplomatična galerija je bila polna. Med navzočimi je bil tudi ameriški poslanik in Parizni Sharp, angleški poslanik ter poslanika Španske in Italije.

Prisotni so bili vsi poslanci: prazni so bili samo s francosko in črno zastavo oviti sedeži v znamenje, da je poslanec, ki je sedel na tem sedežu, žrtvoval svoje življenje za domovino.

Ko je imela zbornica svojo sejo, so veliki topovi neprestano grmeli, slaveč zmago.

Ruska armada.

Peking, Kitajska, 12. novembra. Prejšnji vojni minister v Kerenskijevem kabinetu general Boris Savinkov je odpotoval iz Sanghaja v Francijo skozi Sueski prekop kot načelnik vojne misije, katero je poslala nova vserska vlada.

Misija je odpotovala iz Petrograda začetkom julija, ko se je znižalo število prebivalstva od 2 milijonov na en milijon 300 tisoč.

Savinkov je rekel, da šteje ruska armada 250 tisoč mož, da ji pa manjka oprema ter bo naprosila zavezničke, da ji dajo vojne potreščine.

Prevažanje ameriške vojske.

Tours, Francija, 12. novembra. V oktobru se je izkrcalo povprečno vsak dan 7020 ameriških vojakov. Amerika je imela v Franciji 9 pristanišč za izkrcavanje vojaštva.

Rojaki, naročite se na "GLAS NARODA", največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

Previdne gospodinjice imajo doma vedno mo steklenico Dr. Richterjevega

PAIN-EXPELLER

Zaustavi bolečino in vnetje pri revmatizmu, bolečinah, prehladu, navdušenju itd. Jedino pravi s trdnostjo znamka zdr. 2c. a. c. v lekarnah in zdravstvenih P. AD. RICHTER & CO. 74-76 Washington Street, New York, N. Y.

KRATKA ZGODOVINA ZDRUŽENIH DRŽAV.

Leta 1492 je neki Italijan, po imenu Kristof Kolumb odplul iz Španske v zapadni smeri preko Atlantskega oceana. Vrel je v to, da je svet okrogel ter domneval, da bo lahko dospel do Azije, če jadra neprestano v zapadni smeri. Po potovanju, kn je trajalo šest tednov, je razkrlil Ameriko.

Prvi priseljenci. — Kakorhitre je povedal Kolumb v Evropi čudovito povest o novi deželi, Ameriki, je poslalo takoj veliko narodov tjakaj svoje izseljence. Španski, francoski in angleški podaniki so zapustili svoje stare domove v Evropi ter se naselili v Ameriki. Še pozneje so poslali tudi drugi narodi svoje priseljence, ki so našli tukaj svoje domove. To je šlo naprej skozi skoro tristo let, dokler ni krog 1775 živel nekako tri milijone ljudi ob atlantski obali. Po številnih vojnah se je polastila Anglija skoro cele severne Amerike ter ustanovila ob atlantski obali trinajst kolonij.

Vojna za neodvisnost. — Tem kolonijam so vladali uradniki in častniki, katere je poslal preko angleški kralj. Nekateri izmed postav, katere so uveljavili kralj in uradniki, pa so bile tako krivične, da se jim naseljenci končno niso hoteli pokoriti. Po dolgi vojni so kolonije prisilile Anglijo, da jim je dala prostost. Veliko število vodilnih mož v teh kolonijah je podpisalo izjavo, da naj bodo kolonije neodvisne. To izjavo se je imenovalo Deklaracija neodvisnosti. Podpisana je bila dne 4. julija, katerega se slavi kot naš največji narodni praznik.

Novi vlada. — Leta 1789 smo pričeli svoje življenje po naši novi ustavi. George Washington, ki je poveljeval našim armadam tekom revolucije, je bil prvi predsednik. Potem ko je služil skozi dve določeni dobi, se je umaknil v privatno življenje. Njegovemu vlogu se je sledilo od onega časa naprej. Noben predsednik ni še služil dalje kot skozi dve določeni dobi.

Narastek naroda. — Novi narod je pričel naraščati glede obsega ter števila prebivalstva. Leta 1803 se je kupilo od Francije obširno ozemlje. To ozemlje se je imenovalo Louisiana ter je vključevalo večino onega dela Združenih držav, ki leži zapadno od Mississippi reke. Nadaljno ozemlje se je pridobilo potom nakupa Floride in Alaske. Ozemlje Kalifornije, New Mexice in Arizone se je vzelo od Mehike po vojni s to deželo. Mnogo velikih Amerikancev ni odobravalo te vojne z Mehiko in ti so jo izjavili, da nismo imeli pravega smela del ozemlja neke druge dežele. Svet ni več odobral vojne, katere se je vejevalo edino v namenu zavajevanja.

Državljanjska vojna. — Državljanjska vojna je izbruhnila vsled spora med severnimi in južnimi državami glede vprašanja suženjstva. Skozi več kot dvajset let se je napejalo vse sile od strani velikih mož tako na severu kot na jugu, da se prepreči izbruh državljanske vojne. Ti naporji pa so bili brezuspešni. Po izvolitvi Abrahama Lincoln predsednikom Združenih držav, leta 1860, so se južne države odločile od Unije ter ustanovile svojo lastno vlado. Po dolgi vojni je bil sever uspešen. Abraham Lincoln, katerega smatrago številni za največjega Amerikanca, kar jih je kdaj živel, je vodil severne države z veliko modrostjo in močjo tekom celega konflikta. Leta 1863, v sredi vojne, je proglasil prostost sužnjev. Leta 1865, ko je bila vojna še skoro končana, je bil umorjen od zavratnega morilca.

Po Državljanjski vojni. — Po Državljanjski vojni sta sever in jug pozabila na svoje spore ter se združila na veliko delo razvoja dežele. Zgradilo se je na tisoče milj železnic. Nastala so velika mesta. Priseljenci so prihajali v Združene države iz vseh delov sveta ter postali vredni in lojalni državljani.

Kratka vojna s Špansko leta 1898 je imela za posledico nakup Filipinov od strani Združenih držav ter ustanovitve proste in neodvisne vlade na Cubi.

Rojaki, naročite se na "Glas Naroda", največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

Rojaki, naročite se na "Glas Naroda", največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

Rojaki, naročite se na "Glas Naroda", največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

Rojaki, naročite se na "Glas Naroda", največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

Rojaki, naročite se na "Glas Naroda", največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

Rojaki, naročite se na "Glas Naroda", največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

Rojaki, naročite se na "Glas Naroda", največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

Rojaki, naročite se na "Glas Naroda", največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

Rojaki, naročite se na "Glas Naroda", največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

Rojaki, naročite se na "Glas Naroda", največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

Rojaki, naročite se na "Glas Naroda", največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

Rojaki, naročite se na "Glas Naroda", največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

Rojaki, naročite se na "Glas Naroda", največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

Rojaki, naročite se na "Glas Naroda", največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

Rojaki, naročite se na "Glas Naroda", največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

Kaj bo z grofom Hohenzollern?

Bivši nemški kraljer si je nadel novo ime. — Angleško časopisje zahteva, naj se ga izžene.

London, Anglija, 13. novembra. Nizozemska vlada bo dovolila Viljemu Hohenzollernu bivati na nizozemski zemlji pod stimi pogoji kot drugim visokim nemškim častnikom. Sedaj se je začel imenovati samega sebe "grof Viljem Hohenzollern" in bo najbrže kupil kako posestvo ter bo stal na Nizozemskem.

List "Telegraaf" pravi, da mu je bilo dovoljeno vzeti z vlaka, ko je dospel na Nizozemsko, samo njegovo osebno lastnino, dočim so vse drugo, kar je imel seboj, oblasti konfiscirale. Nekatera poročila pa zopet pravijo, da je vzel seboj vse polno listin in arhivov.

Angleški uradniki pravijo, da bi bilo treba skupnega delovanja vse velesil, če bi hoteli poslati kajzerja na otok Elbo ali sv. Heleno oziroma če bi ga hoteli spraviti pred sodišče ter dvigniti proti njemu obtožbo. Nikdo pa ne misli, da bi začel Viljem zopet kaliti evropski mir. To je bilo nemogoče vsled deštastih odločb, ki so jih vsilili zavezniški Nemci.

Skoraj vsi angleški listi so priobčili članke, ki se glase v tem smislu:

— Bodočino civilizacijo zahteva ostro kazni za vse nemške avtoritete od kajzerja navzdol, ki so poročile in dovolile kršenje pogojev in postav.

Podobna resolucija je bila poslana tudi Lloydu Georgu in članom parlamenta.

Glede nemškega kajzerja bodo najbrže razpravljali na mirovni konferenci, ki se bo vršila skoraj gotovo v Versailles.

Ljudje, ki so videli "grofa Viljema", ko se je pripeljal v Maarsse, kjer je stopil v avtomobil, pravijo, da je jako prepadel, nervozen in navidez izmučen. Obleden je bil v civilno obleko in na vrvič je peljal svojega nerazdružljivega prijatelja — daklna.

Živež "odrešenim" mestom v Avstriji.

Washington, D. C., 13. nov. — Italijani se poslužujejo Capronijev, da prevažajo hrano po odrešenim mestom Italije, kakor tudi v Pulji in Reko.

ZASTONJ

trpečim za naduho

Novo domače zdravilo, ki je vsak lahko rabi brez nevarnosti ali izgube časa.

Mi imamo nov način za zdravljenje naduho in bolečine, da poskusite na naš račun. Nič zato ako je imate že dolgo ali pa ako ste jo šele dobili, če je kot senca mrzelica ali naduha, vi morate pisati po pristoje poskušajo našega načina. Ne oziirajte se kje živite, kaj je vaši posel in starost, ako trpite na naduho, naš način vam bo takoj pomagati.

Mi želimo to poslati takim obupnim, katerim vdihanje, opijem, pripravne "patentirane kadenje" to, ni nič pomagalo. Mi želimo pokazati vanje mu na naše zdravilo, da je ta novi način določil odstraniti takoj za vsake tekoč dihanje, aroba nje in vse enake naduho.

Ta trasta ponudba se rabi le en sam dan. Pi te se danes in prijete s tem načinom takoj. Ne posilite denarja, kajbolje je, če pošljete spodnji kupon. Starite to danes.

PROSTI KUPON ZA NADUHO.

FRONTIER ASTHMA CO., Room 1197 T Niagara and Hudson Sts., Buffalo, N. Y.

Pošljite pristoje poskušajo našega načina:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

GLASILO JUGOSLOVANSKE KATOLIŠKE JEDNOTE

Ustanovljena leta 1898.

Glavni urad v ELY, MINN.

Inkorporirana leta 1908.

GLAVNI URAĐNIKI:

Predsednik: MIHAEL ROVANSEK, box 251, Conemaugh, Pa.
Podpredsednik: LOUIS BALANT, box 106, Pearl Ave., Lorain, Ohio.

Tajnik: JOSEPH PISHLER, Ely, Minn.
Blagajnik: GEO. L. BROZICH, Ely, Minn.
Blagajnik neizplačanih smrtnin: LOUIS COSTELLO, Salida, Colo.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. J. V. GRAHEK, 843 E. Ohio St., N.S. Pittsburgh, Pa.

NADZORNIKI:

JOHN GOUZE, Ely, Minn.
ANTHONY MOTZ, 9641 Ave 'M', So. Chicago, Ill.
IVAN VAROGA, 5126 Natrona Alley, Pittsburgh, Pa.

POBOTOVNIKI:

GREGOR J. PORENTA, box 176, Black Diamond, Wash.
LEONARD SLABODNIK, box 480, Ely, Minn.
JOHN RUPNIK, S. R. box 24, Export, Pa.

PRAVNI ODBOR:

JOSEPH PLAUTZ, Jr. 432-7th St., Calumet, Mich.
JOHN MOVERN, 624-2nd Ave., Duluth, Minn.
MATT POGORELC, 7 W. Madison St., Room 605, Chicago, Ill.

ZDRAVSTVENI ODBOR:

RUDOLF PERDAN, 6026 St. Clair Ave., N. E. Cleveland, O.
FRANK ŠKRABEC, Stk. Yds. Sta. box 63, Denver, Colo.
GREGOR HREŠČAK, 407 - 8th Ave., Johnstown, Pa.

Jednotino Glasilo: GLAS NARODA.

Vsi dopisi, tikajoči se uradnih zadev kakor tudi denarne pošiljave naj se pošljejo na glavnega tajnika Jednote, vse priporočbe pa na predsednika porotnega odbora. Na osebna ali neuradna pisma od strani članov se ne bo oziralo.

Jugoslovanska Katoliška Jednota se priporoča vsem Jugoslovanom za obilen pristop. Jednota posluje po "National Fraternal Congress" lestvici. V blagajni ima okrog \$300.000 (tristo tisoč dolarjev). Bolniški podpora, poškodnin in smrtnin je že izplačala do \$1.500.000 (en milijon in pol dolarjev).

Bolniška podpora je centralizirana. Vsak opravičen bolnik si je svest da dobi podporo, kadar jo potrebuje.

Društva Jednote se nahajajo po raznih naprednih slovenskih naselbinah. Tam, kjer jih še ni, priporočamo ustanovitve novih. Društvo se lahko ustanovi z 8 člani ali članicami. Za nadaljna pojasnila se je obrniti na glavnega tajnika.

IZ URADA VRHOVNEGA ZDRAVNIKA JSEKJ.

Španska influenza, ki je obiskala vsako mesto in skoraj vsako hišo, sedaj še ni končala svojega smrtonosnega dela. Marsikateri, ki bo zanemaril svoje oslabilno zdravstveno stanje, svoj prehlad in svoje kašljanje, bo postal žrtev veliko nevarnejše bolezni — jetike. Vseled tega je izvanredno velike važnosti za vsakega možkega,

žensko in otroka, da si skuša čimprej pridobiti svojo prejšnjo moč ter zavarovati telo tako, da mu bacili jetike ne bodo mogli škodovati. Če dobite svojo moč nazaj, se bo zamogo vaše telo boriti proti napadom bacila in se boste zamogli obvarovati drugih bolezni.

Če se ne počutite dobro, ako imate trajen kašelj in močno utripanje srea, mora biti vaša prva stvar iti takoj k svojem zdravniku, kateri vas bo preiskal. Dolžnost vaša je, da se natančno držite njegovih navodil in da jemljete zdravila, katera vam bo on predpisal. Le na ta način boste postali fizično zadosti močni.

Nikar se ne poslužujte PATENTOVANIH ZDRAVIL. Nikar se ne obračajte na mazače, kateri vas zdravijo potom pošte. Če hočete dobiti pripravo zdravilo, vas mora zdravnik najprej pregledati. Tega pa ni mogoče storiti potom pošte.

Nikar se ne obračajte na zdravnike, kateri se hvalijo po listih. Če bi bili res tako dobri kot pravijo, bi jim ne bilo treba, da bi hvalili in slavili same sebe.

Če se po končanem napadu influence ne počutite dobro, morate takoj storiti vse potrebno. Nikar ne čakajte prihodnjega meseca. Prav lahko se namreč zgodi, da bo že prepozno.

Unča previdnosti je več vredna kot funt zdravljenja.

Dr. Josip V. Grahek.

NAZNANILA.

Braddock, Pa. Člane društva sv. Antona št. 108 Kar se tiče društva sv. Alojzija JSKJ., da plačajo assesment ol št. 31 JSKJ., opozarjam vse člane priavem času, ker drugače bodo in članice, da bi bolj redno plačali assesment, kakor pravila zahtevali mesečne prispevke kot so jih vajo. Vsak zahteva svoje, kadar dosedaj. Ako tega ne store, sem je bolan; zato je tudi jednota jih primoran suspendirati. Tisti opravičena zahtevati svoje. Neka član ali članica, ki ne poravnava teri mislijo, češ, saj ni seje, ni tre svojega dolga v letu 1918, bo izba plačati. Ali se motijo in sami brisan(a) iz društva koncem leta. Ako vi člani(ee) ne plačate redno, Girardu in Niles, lahko plačajo društveni urad nima kaj na jednoto pošiljati. Ako člani(ici) kaj manjka, se zna kam obrniti v službu boleznin ali smrti. Zakaj ne bi tudi plačevali redno assesment? Torej ne pozabite tega, da ne pridete v kako sitnost!

Pozdrav vsem članom in članicam JSKJ. Martin Hudale, tajnik

Youngstown, Ohio.

Ker vsled bolezni nam ni bilo mogoče držati zadnje seje in kakor kaže, tudi prihodnje ne bo še dovoljeno, zato opominjam vse

znanim, kadar pride od kake strani vprašanje glede posojila. John Čopić, tajnik.

Ely, Minn.

Naznanjam članicam društva Marije Čistega Spočetja šte. 120 JSKJ., da se vdeležijo prihodnje seje, katera se vrši 1. decembra popoldne v navadnih prostorih. Na dnevnem redu imamo več važnih točk, kakor tudi volitve za za bodoči odbor. Torej pridite vse, da homo izvolite najboljše kakor bo mogoče in da homo kaj ukrenile zaradi sv. maše, ker bo god našega društva 8. decembra. S soseskteriskim pozdravom Frances Skubitz, tajnica.

Leadville, Colo.

Naznanjam članom društva sv. Jurija št. 111 JSKJ., ker so prepovedani shodi ali zbiralisc, da ne bo sej za nedoločen čas. Plačila assesmentov lahko člani prinesejo na dom 125 E. 2nd St. Toliko v naznanje, kateri član hoče plačati za mesec november.

Anton Hren,

Rumunska je napovedala vojno Nemčiji.

Pariz, Francija, 12. novembra Neko poročilo na Frankfurter Zeitung iz Budimpešte pravo, da je nova rumunska vlada napovedala Nemčiji vojno.

Newyorški časopis "World" je

Foch naj pride v Ameriko. začel veliko agitacijo, da bi Newyorčani povabili maršala na obisk v New York. Za to idejo se po sebnio zanimajo newyorški šupan governor Whitman in novoizvo ljeni governor Smith.

VSEM JUGOSLOVANSKIM DRUŠTVOM (SLOVENCEV, SRBOV IN HRVATOV V ZDRUŽENIH DRŽAVAH AMERIKE.

Gospodje: —

Predsednik Združenih držav je odgovoril vladi Avstro-Ogrske na njen predlog, da zavezniki in Združene države pristanejo na premirje in pregovore za mir z značilno noto, ki se glasi tako:

"Predsednik smatra, da mu je dolžnost izjaviti Avstro-Ogrski vladi, da ni v stanju sprejeti sedanje predloge te vlade z ozirom na izvestne dogodke največje važnosti, kateri so se dogodili po proglášenju njegove adrese od dne 8. januarja tega leta, in ki menjajo stališče in odgovornost vlade Združenih držav.

Med štirinajstimi pogoji za mir, ki jih je postavil predsednik ob onem času, nahaja se tudi ta:

10. Narodom Avstro-Ogrske, katerih mesto med narodih želimo videti zajamčeno in zasigurano, naj se da najslobodnejša priložnost avtonomnega razvika.

Od časa, kadar je bil ta izrek napisan in javljen kongresu Združenih Združenih držav, je vlada Združenih držav priznala, da obstaja med Čeho-Slovaki in državami Avstro-Ogrske vojno stanje in da je Čeho-Slovaški Narodni Svet v popolnem smislu vojna vlada, ki ima popolno vlast, da vrši vojaške in politične posle Čeho-Slovakov.

Ravno tako je vlada Združenih držav priznala v polni meri upravičenost narodnih aspiracij JUGOSLOVANOV za svobodo.

Zaradi tega predsednik ni več upravičen, da sprejme avtonomije teh narodov kot podlago mira temveč je obvezan da vstraja na tem, da ti narodi in ne on presodijo, kak čim od strani Avstro-Ogrske vlade bode uresničil njihove aspiracije in njihove usode kot članov rodline narodov."

Z ozirom na izredno važnost note, priobčujemo vam gornji odgovor predsednika, da ga na prvi seji vašega društva prečitajte in razjasnite članom.

S spoštovanjem

Peter Mladineo, Manager
Jugoslav Bureau
Committee on Public Information
Washington, D. C.

Internirani podmorski čolni.

London, Anglija, 13. novembra. Iz Kodanja se poroča, da je v sredo prišlo v Landskron v južni Švedski 5 nemških podmorskih čolnov, katerih poveljniki so naprosili mornariške oblasti, da jih internirajo.

Poveljniki so izjavili, da se ne marajo vrniti v Nemčijo.

Potres v Italiji.

Rim, Italija, 13. novembra. — Danes se je poročalo o močnem potresu v Florenci in Forli. Posebno močni potresni sunki so bili v Bagno di Romagna, Mordano in Santa Sofia, kjer se je zrušila cerkev in je bilou bitih 8 oseb.

Varčevanje -- poglavitna naloga...

Voditeljji naše velike republike in njim na čelu predsednik Wilson. so prišli do prepričanja, da zamore edino varčevanje v vseh stvareh. varčevanje do skrajnosti, privedi to deželo h končni zmagi.

In če bo zmagala Amerika, bo smagal ves pošten svet nad krivico, nepoštenostjo in barbarstvom.

Vlada Združenih držav zahteva od nas, ki smo ostali tukaj, najmanj, kar more zahtevati.

Od nas zahteva, da moramo varčevati, in da imamo od tega varčevanja v prvi vrsti mi sami dobiček in šele v drugi vrsti vlada.

S svojimi prihranki pomagamo vladi. Naši prihranki nam bodo dobrodošli v težjih časih kot so sedaj.

EVROPA JE IZČRPANA.

Dala je vse, kar je imela. Dala je vse, kar je morala dati.

Nam ni rečeno, da moramo, pač pa le, KAR MOREMO, čeravno v najvišji meri.

Nemci morda mislijo, da je ta kampanja za vojno-varčevalne znamke nekaj neumnega. Naj mislijo, to je njihova stvar. — V najkrajšem času bodo izprevideli, da bo ta armada ravno tako pripomogla h končni zmagi kot armada na bojiščih v Franciji.

Vaša patriotična dolžnost je v razmerju z denarjem, katerega zaslužite. Čimveč zaslužite, temveč morete in temveč morate vložiti v vojno-varčevalne znamke.

NE POZABITE, da je vojakovo življenje odvisno od podpore ki mu jo dajejo ljudje doma. POMAGAJTE! Štedite in kupujte vojno-varčevalne znamke!

Sedaj lahko kupi

vsakdo

W. S. S.

za nizko ceno:

\$4.22

Leta 1923 bo vsaka

posamezna

W. S. S.

vredna:

\$5.00

Ni dovolj razlagati, kaj so storili Nemci. To Nemcev čisto nič ne boli. — Oni se čisto nič ne brigajo, kaj vi mislite o njih.

Pomagajte svoji vladi, da jih bo premagala. To je edina stvar, katero morajo Nemci vpoštevati. Če štedite in kupujete vojno-varčevalne znamke, zadenete

Nemca na ono mesto, kjer je najbolj občutljiv.

MI SE NE BORIMO ZATO, DA BI IZGUBILI PO VOJNO. Toda ali ste se pomislili, kaj bi se zgodilo, ČE BI JO IZGUBILI?

Hitrost zmage je odvisna od tega, kako znaš varčevati in kako znam varčevati jas ter podpirati vlado v finančnem osiru

Kupujte vojno-varčevalne znamke ter povsodite ZMAGO!

Ali izpolnjujete tako vestno svojo nalogo kot jo izpolnjujejo naši fantje na fronti?

Nekdo je rekel: Če bi se naši fanti tako dolgo vstavljali iti "over the top", kot se branijo nekateri ljudje kupovati vojno-varčevalne znamke in Liberty bonde, bi prišli pred vojno sodišče in bi bili ustreljeni valed strahopetnosti.

Pomisliti je treba, da bi tega denarja ne darovali vladi, pač pa samo posodili, tar bi ga lahko dobili nazaj, kadarkoli bi hoteli.

Premodri piškur

Saltikov Ščedrin.

Živel je nekada piškur. Imel je modrega očeta in pametno mater; dobro sta preživela v reki težka svoja leta. Prišla nista niti v juho, niti šunki v grlo.

In tako sta učila tudi sina.

— Pazi, sinček, — je govoril stari piškur na smrtni postelji, — če hočeš biti živ in zdrav, pazi na oboje: na juho in šunko.

Mladi piškur je imel cel kup pameti. Začel jo je razkladati in je videl: kamorkoli bi se obrnil, povsod mu preči pogin. Okoli in okoli po vodi plavajo same večje ribe, on je najmanjši. Vsaka riba ga lahko pogoltni, pa no nobene ne more pogoltniti.

Pa tudi ne razume, zakaj bi — gohtal. Rak ga lahko prereže čez pol s svojimi kleščami, vodna bolha se mu zapije v hrbet in ga izmuči do smrti. Celo bratec piškurji se vržejo, če vidijo, da je ujel komarja, rojema za njim, da bi mu iztrgali plen. Izpuli mu ga ter se začno potem med seboj trgati, samo da komarja brez koristi razčupajo.

A človek?

Kako nesramno je to bitje! Kakšnih pretkanosti si ni izmislil, da bi njega, uboga piškurja, pripravil ob življenje! Male in volike mreže, sake in osti in slednjič se — trnek! Res, ali je še kaj bolj neumnega na svetu, kakor trnek? — Nitka, na nitki kaveljček, na kavlju črv ali muha nasajena. Pa kaj nasajena!... V najbolj, lahko se reče — naneravnem položaju! A vendar se zlasti na trnek ujamane največ piškurjevi!

Starec ga je večkrat opozoril na trnek.

— Pred vsem se boj trnka, — mu je govoril, — čeprav je to najneumnejša naprava; pa več, z nami, piškurji, je že tak: čim neumnije, tem boljše. Vržejo ti muho, kakor da bi te hoteli gostiti; ti se zaletiš vanjo, — a v muhi je smrt...

Pravil je tudi starec, kako on nekoč toliko toliko da ni prišel v juho. Takrat s ojih lovili kar v celih tropah. Črez vsa široka reko so bili raztegnili mreže in jo tako vlekli dve vrsti daleč po dnu. Strah, koliko rib je tačas prešlo! Šenke, okune, menke, anđroge — celo kapeljine so izvekle iz blata.

Piškurji pa takrat kakor da bi bili ob pamet. Koliko strahu je on, stari piškur, takrat užil, ko so ga vlekli po reki, — to se ne da niti v pravilje povedati, niti s peresom popisati: Čutiš, da te vlečejo, a kam — ne veš. Vidiš, da je ob tebi na eni strani — šunka, na drugi — okun; misliš si: zdaj, zdaj me požre ta ali oni. A oba se niti ne ganeta.

— Takrat, ljubček moj, nam ni bilo do jedi!

Vsem je le eno šlo po glavi: — smrt je prišla. A kako je prišla in zakaj je prišla, ni nihče vedel. Naposled se je začela mreža zgrinjati, nato so jo zavlekli na breg in začeli ribe iz nje valiti na travo. Takrat je tudi on spoznal, kaj je juha: na pesku plapolala nekaj rdečega; sivi oblaki beže navzgor, in tako vroče je, da bi se moral pri tej prici stopiti. Že na suhi zelji mu je tako strašno soparno, a zdaj, glej, bo prišla še vrsta nanj, da pojde v "juho"... Sliši "ogjenj" govorijo. A na ognju leži nekaj črnega, v čemer se strašno vrti voda, kakor v jezru ob viharju. To je "kotel" pravijo, n začno se meniti:

— Zrimabi v "kotel", bo "juha". In na tak način prično naš ribji narod valiti v kotle.

Ribič je zagnal ribo v kotel. Ta se je najprvo potopila, potem se je kakor brezumna zagnala v znak, se zopet potopila ter se umirila.

— Juho je poskusila, — pravi jo.

Valili, valili so sprva ribe brez izjem, a potem se je ozrl neki starček nanj in dejal:

— Kaj bo zalegal malček v juhi! Naj bo v reki še malo poraste!

Prijel ga je za škrge in ga spustil v prosto vodo. On pa, ne bo di le, jo je pobral na vso moč domov. Prišel je, domačija ga je čakala v luknji komaj živa od strahu...

Pa kaj! Na dolgo in široko je tačas razlagal starec, kaj je juha in v čem obstoji, a vendar ima še dandanes v reki malokdo

zdrave pojme o juhi.

No, on, piškurjev sin, si je dobro zapomnil očeteve nauke; zapisal si jih je na čelo.

Treba je gledati na oboje, — je govoril sam sebi, — č ene, te enkrat zmanjka!

In začel je živeti tako:

— Najprej si j izmislil takšno luknjo, da bi mogel zlešti on vanjo in nihče drugi. To luknjo je dolbel z nosom celo leto. Koliko strahu je med tem preživel, ko je prenočeval, danes v ilu, jutri pod vodnim labuhom, potem zopet v bičju. Naposled si je vendar izdolbel prekrasno luknjo. Čisto, natančno, — prav toliko, da se je mogel sam ukveriti vanjo. Nato je glede svojega življenja sklenil naslednje:

Ponoči, ko ljudje, zverji, tiči in ribe spe — se bo šetal po vodi, a podnevi bo sedel v luknji in trepetal. Ker pa je vendar treba jesti in piti, a on ne dobiva nikake plače in si ne najemlje služinčadi, zato se bo spuščal iz luknje okoli poldneva, ko so že vse ribe site. Če bog da, morebiti tudi ob tem času kje iztakne enega hroščka ali dva. Če pa ga ne iztakne, pa bo lačen poлегal v luknji in trepetal, ker je boljše nič jesti in nič piti, nego s polnim želodcem zapustiti ta svet.

Tko je tudi delal.

Ponoči se je šetal okrog, v luninem svitu se je kopal, a podnevi jo je ubiral v luknjo in trepetal. Le o poldne je pohitel iz luknje, da bi kje kaj čavnil.

Pa kaj se ujame opoldne! V tem času se celo komar skriva pod list od vročine, in žuželka se zariva pod skorjo. Treba je bilo potegniti parkrat vode in — basta. Piškur leži ves božji dan v luknji in komaj pridremlje noč. Ni ti drobtine nima za pod zobe, in vendar si misli:

— Menim, da sem živ! Ah, ali kaj bo jutri!

Nesrečnik zadremlje in sanja se mu, da ima loterijski listek in da je nanj zadel dvestotisoč... Od prevelikega veselja se preobrne na drugo stran, — pa glej, pri tem pomoli kar polovico glave iz luknje...

Kaj če bi bila tačas šunka v bližini?

Kajpak, kar iz luknje bi ga bila potegnula.

Jednoč se vzbudi in vidi: prav pred njegovo luknjo stoji rak. — Stoji nepremično kakor začaran in buli vanj svoje koščene oči. Samo brke giblje tekoča voda... Koliko strahu je takrat prebil! In elega poldneva, dokler se ni povsem stemnilo, ga je ta rak čakal, a on je ves čas neprestano trepetal, neprestano trepetal.

Drugič pa toliko da se je vrnil še pred zoro v luknjo; ravno je sladko zazdehal, kako bo lepo zapal — pa glej! Bog sam vedi, odkod se je vzela: prav pred njegovo luknjo stoji šunka in si brosi zobe. In tudi ta ga je ves dan oprezala, kakor da bi bila pri samem pogledu nanj sita.

On je pa zvočali tudi šunko za nos: iz luknje ni šel, pa je.

A ne samo enkrat in dvakrat se mu je to primerilo; počastil ga je skoraj vsak dan kdo. In vsak dan je v trepetu slavil zmago, vsak dan je klical:

— Slava tebi, Gospod, še sem živ!

Pa kaj če to! Piškur se tudi ženi in ni ni imel otrok, čeprav je bil njegov prednik oče mnogobrojne družine. On si je tako-le mislil:

— Lahko je bilo očetu živeti! Njega dni so bile šenke boljše, in tudi okuni se niso pekali za nami, drobnjavo. In čeprav bi bil nekoč kmalu prišel v juho, se je vendar našel starček, ki ga je rešil. A dandanes, ko so se ribe v reki tako razplodile, so prišli tudi piškurji na vrsto. Tako se tu ne gre več za družino, ampak kako bi se vsaj sam preživel!

In učakal je premodri piškur na ta način nad sto let. Neprestano je trepetal, neprestano. — Imel ni niti prijateljev, niti sorodnikov; k njemu ni bilo nikogar in on ni hodil k nikomur. Kartal ni, vina ni pil, tobaka ni kadil, za lepimi dekleti ni hodil — samo trepetal je in eno samo misel mislil:

— Hvala bogu, zdi se mi, da sem še živ!

Na zadnje so ga začele celo

Izborna mazilo.

Ako vas tare revmatizem, protin in nevralgija, potrebujete kark dobro olje, s katerim se mazate zmanjše. To zdravilo rabite morda že takoj; poskusite ga in se boste prepričali o njegovi izbornosti. Ni vam treba odlašati. Vzemite

Severa's Gothard Oil

(Severovo Gothardsko olje), katero ne potrebuje nikakega posebnega priporočila. To zdravilo se samo priporoča kot najboljši inimnet za take bolezni. Izborna zdravila, ako imate okorele mišice in sklepe, kako poškodbe, in vsakokratne druge bolezni na telesu. Vzemite ga, kardarkoli je vam treba kakega mazilnega krepčila. Prodaja se v vseh lekarnah. Cena 50 in 60c.

W. F. SEVERA CO.
CEDAR RAPIDS, IOWA

šenke hvaliti:

— Lejte, lejte, ko bi vsi tako živeli — kako mirno bi bilo v reki!...

Pa one so nalašč tako govorile, so si mislile, da se bo piškur prevzel: čes, tu sem! Potem pa bi ga!

A on se tudi na to pretkanost ni ujel, in še enkrat je premagal s svojo modrostjo vse svoje zaratnike.

Koliko mu je bilo čez sto let, se ne ve; vemo samo, da je začel premodri piškur umirati. V luknji je ležal in si mislil:

— Hvala Bogu, jaz umiram naravne smrti, tako kakor sta umrla oče in mati.

In prišlo so mu na misel besede šenk:

— Lejte, lejte, ko bi vsi tako živeli, kakor ta premodri piškur živi...

A prav zares:

— Kaj bi bilo potem?

Začel je razkladati svojo pamet, katere je imel cel kup, in nankrat kakor da bi mu bil nekoč zašepetal: — Tako-le, ves piškurški roč bi bil že zdavnaj v krtovi deželi! Druga ne! Zato, ker je v Chranitve piškurškega rodu potrebna družina, on pa je nima.

Pa to še ni vse: za to, da bi piškurška družina procvetala in se krepila, da bi bili njeni udje — zdravi in čvrsti, je treba, da se v zagonju v svojem elementu, ne pa v luknjah, kjer je on oslepel od večne teme. Bilo bi neobhodno potrebno, da bi se piškurji počesto izobraževali, da bi ne bežali iz družbe, ampak da bi se drug z drugim gostili ter da bi si posojevali kreposti in druge čednosti, ker more samo tako življenje izpolnjevati piškurški narod in ga varovati mehkužnosti in preživetju.

Oni sodijo nepravilno, ki mislijo, da se samo oni piškurji morejo imezovati pravi državljanji, ki onemeli od strahu čepa v luknjah in trepetajo. Ne, to niso državljanji, ampak popolnoma nepotrebni piškurji. Nikomur ni od njih ne gorko, ne mrzlo, nikomur časti in nečasti, slave in neslave. Žive, po nepotrebnem zavzemajo prostor na svetu in po nepotrebnem uničujejo hrano.

Vse to se mu je pokazalo tako razločno in jasno, da se ga je nankrat polotilo strašno veselje:

— Izlezel bom iz luknje in preplaval široko in moško reko!

A komaj je to izrekel, je zopet zatrepetal od strahu in začel je trepetati umirati. Živel je v trepetu in umiral v trepetu.

Celo življenje se mu je obrnilo pred očmi.

Kakšno veselje je užival v njem? Koga je kdaj utišal? Komu prav svetoval? Komu dal dobro besedo? Koga pod streho vzel, o grel, varoval? Kdo je kdaj kaj zvedel o njem? Kdo se je spomnil, da živi nekje piškur, on?

Na vsa ta vprašanja je moral odgovoriti:

— Nikomur, nihče!

Živel je in trepetal — in to je vse. Glej, celo zdaj: smrt mu stoji že za hrbtom, a on še vedno trepete, ne da bi vedel, zakaj. V njegovi luknji je temno, temno, geniti se ni moči. Ne prikrade se sem kolčni žarek in po toploti ne zadiši.

In on leži v tej sivi megli brljav, strbel, nepotreben, leži in — čaka. Kdaj ga vendar osvoboditi in on ni hodil k nikomur. Kartal ni, vina ni pil, tobaka ni kadil, za lepimi dekleti ni hodil — samo trepetal je in eno samo misel mislil:

— Hvala bogu, zdi se mi, da sem še živ!

Na zadnje so ga začele celo

Vojna beda pri nas in drugod

Znano dejstvo je, da so morale slovanske pokrajine, zlasti pa jugoslovanske, največ pretrpeti v sedanjih vojni, in to v vsakem oziru. Od Slovanov se je zahtevalo največ žrtve, skrbeli pa so naj manj za nje, pobrali so jim celo vse, kar so imeli, da so s tem odvzetim blagom preskrbeli Nemce in Madžare.

Avstrijska aprovizacija se ni brigala za slovansko prebivalstvo, če ima kaj jesti ali ne, pač pa je se gledala, da je ona sama povzročila še večje stradanje in lakoto. Ni čuda tedaj, da je ljudstvo umiralo gladu, proti čemur so iznašale avstrijske oblasti izvrstno sredstvo, to namreč, da so prepovedale objavljati take smrtno slučajne, cel narod kot tak pa naravnost stradala še sedaj.

V naslednjem priobčujemo članek iz ljublj. "Domovine", iz katerega je razvidno, kakor je skrbela avstrijska aprovizacija za Gornje Avstrijsko in za jugoslovanske dežele, kakor je bilo to v letošnjem maju.

"Domovina" piše:

— Opraviči so me zanesli v preteklem mesecu na Zgornje Avstrijsko. Z živili je ta dežela od vsih avstrijskih menda najbolj preskrbljena, zlasti južozapadni del, kjer ni velikih tovarn. Do marea so dobivali tam vsi množično kruha in moka na karte.

Kruh je bil do konca maja iz čiste ržene moke, zdaj je le polovica koruzne zraven. Mese se je do konca aprila dobilo, kolikor je kdo hotel, od maja pa po mesarjevi volji.

Znanec mi je pripovedoval, da je imel maja meseca pri mesarju nad 60 kron za tri odrasle osebe in enega otroka, neka druga rodinica pa za tri odrasle in dva otroka nad 184 kron. Ker je stala govedina po šest kron, bi to bilo za prvo rodinico 10 kg, za drugo pa okoli 10 kg na mesec. Zdad se baje vpeljejo karte za meso in si eer 15 dkg na osebo za vsak mesni dan, torej le tri četrтинke kg na teden.

Pri nas je odmerjeno meso tako, da dobi na deželi ena oseba en kilogram na mesec, v Ljubljani pa na teden 25 do 30 dkg.

Svinjetina se pri mesarju ne dobi, pač pa pod roko, pred veliko nočjo se po 11 K, v majniku pa po 22 kron.

Za surovo maslo je najvišja cena 6 kron, kdor ima dobre znanee na kmetih, je včasih tudi dobil pod roko po taki ceni, sicer pa mora plačati več, tudi po 20 in 30 K, a dobi se še. Najbolj kvari cene galicijski židobegunci, ki so bili raztreseni po vsi deželi in vjeti ruski častniki, ki se zadnji čas

prašam, kako je prišel do umetnosti, živeti sto let, in šunka ga ri pohrustala, rak ga ni s kleščami prečipnil in ribič ga ni dobil na svoj trnek. — Plavajo sami zase mimo, morebiti celo ne vedo, — skoncavali tu v tej luknji premodri piškur svoj življenjski vek!

In kar je najhuje: še slišati ni, da bi mu kdo rekel: Premodri piškur! Kar tako-le pravijo:

— Ste li že slišali o tepčku, ki ne je in ne pije, se z nikomur ne shaja in z nikomur ne gosti, ampak vedno le svoje puhlo življenje varuje!

A mnogi ga imenujejo naravnost bedaka in capina. Čudijo se, kako more voda trpeti take božje volke.

Tako je razkladal svojo pamet in dremal. To se pravi, dremal ni več, ampak prihajal je že v nezavednost. Po ušesih se mu je razleglo mrtvaško šumenje, po vsem telesu se mu je razlila nemoč. In zasnan je zopet prejšnje varke sanje.

Kakor da bi bil zadel dvestotisoč, zrastle za pol vatla in je gohtal šenke.

A med tem, ko se mu je to sanjalo, se mu je glava počasi in po malem vsa pomolilo iz luknje.

In nankrat je izginil... Kaj se je tu zgodilo, — ali ga je šunka pogotnila, ali rak s kleščami prečipnil, ali je naravne smrti umrl in spaval na površje, tega ni bil nihče priča. Najbrž, da je — sam umel.

Kakšna slast pa bi bila za šunko, pogoltniti bolnega, umirajočega piškurja in vrhuga še — premodrega!...

FLU

Father Mollinger se je 1891 boril proti influenci. Njegov tedenski predpis se danes splošno zahteva. To je zdraviljenje, ki se naslanja na razum inteligentnega človeka.

18 knjig originalnih receptov Father Mollingerja navaja tisoč bolnikov, ki so začetkom devetdesetih let zboleli na influenco. Svojim bolnikom je nasetoval vzeti njegovo zdravilo pri prvih znakih kašlja, prehlada in influenze.

Naročal je, da naj vzamejo čajevco žlice njegovih 15 rastlin v časi vrede vode in naj jo pije, predno grede k počitku. Ako vzamete ta sloviti želiščni čaj, se ne boste potili. Odstranite strup in lajša mizlico.

Zdravilo Father Mollingerja proti kašlju, prehladu in influenci ter njegovi sloviti želiščni čaj je čudovita zmes in na tisoče ljudi jih rabi v Pittsburghu, kjer ima javnost, ki je poznala Father Mollingerja, ki ima zaupanje v njegove izdelke.

Zdravilo Father Mollingerja proti kašlju, prehladu in influenci se pošilja povsod po pošti za \$1.10. Njegov sloviti želiščni čaj \$1.10. Popolno zdravljenje stane \$2.20. Pošljite naručilo še danes na:

MOLLINGER MEDICINE CO.,
21 Mollinger Building
14 East Park Way (N. E.)
Pittsburgh, Pa.

prosto gibljejo in kupujejo živila za vsako ceno.

Zide zdaj odpravljajo nazaj v Galicijo in z njimi gredo polni vlaki raznega blaga. V nekem majhnem kraju sta bili dve židovski rodinici, ki sta prišli tja na enem vozu z vsem svojim imetkom, zdaj pa sta baje potrebovali 13 vagonov za svoje stvari. Kdor je videl nakladanje blaga na begunski vlak, se ne čudi, da je egiptovski kralj Faraon poslal celo vojsko za židi, ko so odhajali iz Egipta, kajti gotovo so tudi takrat vzeli s seboj, kar so dosegli.

Slučajno sem videl konje pri prebiranju. Tako lepi konji se vidijo dandanes le še na Ogrskem. Nemogoče se mi zdi, da bi bili tako lepi in okrogli od — slame in od 1 kg ovsa na dan.

V krajih, ki so nad 10 km oddaljeni od železnice, se živi celo dobro. Dobi se tam v goslini do bra pečenka, tudi izvrstna močnata je — brez karte za moko, če primerno plačaš. Kmetje živijo zelo dobro, skoro kakor v — miru.

Ko sem se vračal iz teh krajev, sem z nepisopisno ogorčenostjo v kavarni v Solnogradu čital uvodni članek "N. Z. Zeitung" od 31. maja 1918, kjer citira nemške liste, ki pišejo, da v čeških deželah teče mleko in med, da se dobi bela moka, gnjat, slanina in jajca, v nemških krajih pa vsled lakote legar pobira, kar je pustila vojska, ki le od njih in vedno zopet od njih zahteva — svoje žrtve.

Godijo se pa tudi na Zgornjem Avstrijskem razne nepravilnosti. Strogi komisarji nadzorujejo, da si kdo ne prihitopi kakega jajca ali košček surovega masla; neka baronica pa je odpeljala iz Dunaja s seboj več sto jaje in več kil surovega masla, komisar jo je zalotil in ovadil, toda baronica je dobila naknadno oblastno dovoljenje.

V zimi so v nekem kraju rekvirirali, kar naenkrat živino za pet mesecev naprej. Kmetijsko društvo se je pritožilo zopet to, a dobilo je odgovor, da se je rekviriralo toliko naenkrat vsled prodrgov gu rdg gov ov ov ov živino.

Toda ni se moglo dognati, kdo je vložil prošnjo, najbrže kak na kupovalec živine, ki je hotel v enem mesecu pobasati dobiček od petih mesecev.

Ameriška mornarica.

Washington, D. C., 13. nov. — Če bo kongres odobril program glede števila ladij, katere bo tre ba zgraditi, bo imela Amerika po vojni najmočnejšo in najmodernejšo mornarico na svetu.

Danes je imel mornariški tajnik zelo značilen govor, v katerem je obrazložil sedanje stališče mornarice in izjavil, da mora kongres na vsak način dovoliti v mornarici vrsto bistvo najhitrejših larjev. V bodočih letih letih

NAZNANILO IN ZAHVALA.

Zalostnim srecm naznanjam sorodnikom, prijateljem in znanecm, da je moj ljubljni soprog, oziroma oče

JOHN MOŽINA

umrl 31. oktobra po kratki pa mučni bolezni, previden s sv. zakramenti za umirajočce. Rojen je bil v Seleh na Notranjskem, kjer zapušča brata in več sester, tukaj pa mene žalujočo vdovo in 5 nedorastlih otrok od 4 do 12 let.

Tem potom se zahvalim društvom štev. 33 JSKJ. in štev. 102 SSPZ. v Trestle, Pa., ko so se v tako obilnem številu vdeležili pogreba; posebno se zahvalim G. Oblaku, J. Stavortju, Fr. Sifrarju, L. Knafelcu, L. Bergacu, J. Lavriču, Jerneju Šubici, družini Fran Bole v Rentonu in J. Fatur v Delmontu ter vsem, ki so me tolažili v usodepolnih urah in ki so ga spremili k večnemu počitku.

Tebi, ljubljni soprog in oče, pa naj bo lahka ameriška gruda, v miru počivaj!

Zalujoči ostali:

Agata Možina, soproga.

Agata, Frank, Ivana, Aleksander in Ivan, otroci.

Trestle, Pa., 11. novembra 1918.

NAZNANILO IN ZAHVALA.

Tužnim srecm naznanjam sorodnikom, znanecm in prijateljem žalostno vest, da je moja soproga, oziroma mati

ROZALIJA BRATONJA

preminula v starosti 32 let dne 6. novembra po 12dnevni mučni bolezni pljučnici. Tukaj zapušča me ne žalujočega soproga in 6 nedorastlih otrok, od katerih je najstarejši 10 let, najmlajši pa 7 mesecev; v Claridge, Pa., zapušča eno sestro in drugo v Mineralu, Kansas; v starem kraju pa eno sestro in enega brata ter starše.

Na tem mestu se prav toplo zahvaljujem vsem tistim, ki so mi pomagali ob času njene bolezni in smrti ter jo spemili k večnemu počitku.

Zalujoči ostali:

Jožef Bratonja, soprog.

Jožef, Rudolf in Alojzij, sinovi.

Jožeta, Marija in Milka, hčere.

Slovan, Pa., 10. nov. 1918.

(14-15-11)

NAZNANILO IN ZAHVALA.

Zalostnim srecm naznanjam sorodnikom in znanecm, da je po dolgotrajni in mučni bolezni, previden s sv. zakramenti, dne 23. oktobra za vedno v Gospodu zapal moj ljubljni mož

JOŽEF STANIČ.

Pokojni je bil star 24 let. Rojen je bil v Podgradu na Primorskem, kjer zapušča mater, brata in dve sestri.

Prisrčna hvala vsem sosedom in znanecm, posebno družinam Jagodnik, Ribarič in Rozman, kateri so mi pomagali ob smrti mojega soproga, vsem skupaj za podarjenje vence, katere so darovali umrlemu, kakor tudi vsem tistim, kateri so ga spemili k večnemu počitku in pogrebniku Grdini.

Tebi pa, nepozabljeni soprog, bodi lahka ameriška zemlja, počivaj v miru!

Hindenburg

Feldmaršal von Hindenburg, ki je zdaj beži skupno s cesarjem Viljemom in celim svojim generalnim štabom in ki je še pred nedavnim časom obljubljal zmagovit konec, je bil eden vodilnih mož v svetovni vojni. Kakor večinoma vsi Nemci, je tudi on stavil preveliko zaupanje v podmoške čolne in omalovaževal moč Amerike, o kateri je trdil, da ne bo nikdar mogla postaviti na bojišče dovolj močne armade in vojnega materijala.

Toda ravno Amerikanci so pri Chateau-Thierry zavrnili njegove najboljše čete in so izpremenili vojni položaj na zapadni fronti. Ravno vsled tega poraza je izgubil zaupanje pri svojih vojakih in nikdar ga ni mogel več dobiti nazaj.

Ljubljence nemškega naroda začelom tega leta ni niti najmanjše dvomil o tem, da bo 1. aprila imel svoj glavni stan v Parizu, mislil pa ni na to, da bo nekaj mesecev pozneje zapustil svojo armado ravno v trenutku, ko bi se imela predati.

Pavel Ludvik Anton von Beneckendorff in Hindenburg je bil 22. avgusta 1914 star 67 let, ko mu je cesar Viljem izročil vrhovno poveljstvo tevtonskih armad v Rusiji.

Stiri leta je že prej živel v pokojno na svojem posestvu v Hannoveru. Govorilo se je, da je izstopil iz vojaške službe na zahtevo svojega gospodarja, ki se ni strinjal s Hindenburgovimi teorijami o Mazurskih jezerih. Rekelo se je tudi, da je moral iti v pokoj, ker je pri manevrih premagal armado, kateri je poveljeval cesar.

Naj bo kar hoče, ko se je pričela svetovna vojna, je bil na smetišču in nobeden njegovih prejšnjih tovarišev ni sanjal, da bo Hindenburg sedem dni pozneje, ko je prevzel poveljstvo nad armado, postal ljubljence nemškega naroda.

Nemška javnost in svet je izvedel šele po njegovem prvem uspehu pri Tannenbergu, da je bil Hindenburg že v treh vojnah, da je posvetil celo svoje življenje vojaškemu problemu in da je proučeval Mazurska jezera še predno je šel v pokoj.

Takoj se je tudi izvedelo, da je bil njegov oče 30 let častnik v nemški armadi, da je bila njegova mati leči vojaškega zdravniška, da je kot deček sedel pri oknu, skozi katero je gledal na slavno bojišče v Wahlstatt v Šleziji, kjer je imel Blücher svoj glavni stan v bitki pri Katzbachu v Napoleonovi vojni.

Za ta dejstva se je izvedelo šele potem, ko je postal slaven.

Predno se je to zgodilo, so ga imeli za neznanega moža, z zavlačivimi brkami in protinasto noho. Rekli so o njem, da se ne boji nikogar na svetu, a oni, ki se ni so prav posebno zanimali za Mazurska jezera, so se držali proč od njega.

Hindenburgova slava se je pričela 29. avgusta 1914, ko so prišla poročila, da je uničil pet ruskih armadnih zborov ter tri konjeniške divizije v okolici Gumburgu in Ortelsburga v vzhodni Prusiji. Nemškimi poročevalcem je razodel, da pred sedmimi dnevi ni vedel, da bi imel kak delež v tej vojni.

22. avgusta je bil poslan v Hannover poseben vlak, da pripelje Hindenburga in prišel je na rusko fronto naslednjega dne popoldne. Zmago 29. avgusta so pripisovali navedeni njegovemu poznanju Mazurskih jezer.

Ko je uveljavil svoje teorije, ki so bile tako hodeč trn v očeh njegovih tovarišev, je porazil rusko armado in jih pognal v močvirja, iz katerih se niso mogle več izkopati. Hindenburg je tedaj poročal, da je v bitki pri Tannenbergu poginilo 80 tisoč Rusov, ki so deloma bili ubiti, deloma pa so utonili v jezerih ali se pogrezili v močvirje.

Ta uspeh mu je prinesel glas, da je največji nemški strateg.

Hindenburg je pričel svoje vojaško izobrazbo v šoli v Glogovu, kjer so živeli njegovi stariši. Ko je tam končal svoje učenje, je bil poslan v vojaško šolo, ko pa je izbruhnila vojna v Dansko, je bil kadet v vojaški šoli v Berlinu. Ko je bil star 16 let, je dokončal vojaško šolo.

Bil je še premlad, da bi se mo-

gel vdeležiti danske vojne, poslan pa je bil kot poročnik z nemško armado proti Franciji. Boril se je pri Metz in se je vdeležil slavne napada na St. Privat, kjer sta bila dva nemška bataljona skrajšana na petino svojega števila in je bilo ubitih tri četrtine častnikov. Boril se je tudi pri Sedanu ter se je vdeležil obleganja Pariza.

V tej vojni je dobil železni križec in je bil, ko je bil star 31 let, povišan za stotnika pri generalnem štabu. Dve leti pozneje je postal major, leta 1890 pa je bil načelnik infanterijskega oddelka v vojnem ministrstvu. 1896 je bil šef 8. armadnega zbora, 1903 pa poveljnik 4. armadnega zbora.

Od 1904 do 1911, ko je bil upokojen, je bil general infanterije. V naslednjem je povest nekega pisatelja o upokojitvi leta 1911:

— Hindenburg je na manevrih poveljeval armadi, ki je stala nasproti armadi, kateri je poveljeval cesar sam. Cesar je na čelu konjenice sijajno vodil napad preko planjave. Ko je bil napad končan, je jahal k Hindenburgu in ga vprašal, kaj misli o tej akciji.

— Bilo je zelo lepo, veličanstvo, — je odvrnil Hindenburg, — toda, ako bi to bila dejanska vojna, bi jaz s svojimi vojniki šel zadaj za vašim oddelkom in oni, ki ne bi bili ujeti, bi bili poginili v Baltičsko morje, ako bi se bili obrnili v to smer.

Cesar s to kritiko ni bil zadovoljen in kmalu potem je šel von Hindenburg na svoje posestvo v Hannover.

V tem času je šel Hindenburg skozi dobo svojega življenja, ki je bila najbogatejša iskušnja. Postal je kot nekak jarem naroda in imenovali so ga "starega moža ob Mazurskih jezerih".

Mazurska jezera leže na meji med Rusijo in vzhodno Prusijo. O teh jezerih so več let razpravljali vojaški strokovnjaki. Mlajši častniki so trdili, da jih ne bi bilo mogoče braniti v slučaju ruskega vpada, toda Hindenburg je vedno trdil, da jih je mogoče braniti. On se ni samo držal tega zora z vso vstrajnostjo, temveč je celo trdil, da je to za Ruso smrtna past.

— Ta jezera, — je vedno nekele Hindenburg, — so več vredna kot 200 čevljev visok zid.

Hindenburg, da je potrdil svoje besede, je pogosto peljal mlajše častnike po vodi in močvirju, kar jim ni posebno ugajalo.

Vsko leto je gotovega dne šel v Koenigsberg, kjer je prošil oddelek konj in vojakov ter je kazal svoje demonstracije okoli Mazurskih jezer. Konji in vojniki so bili po dokončanem delu utrujeni. On se ni samo držal tega zora, in se je zadovoljno smejal.

In cesar se je spomnil Hindenburga, ko se je skazalo, da general von Prittwitz ni bil kos svoji nalogi.

Ko je Hindenburg prevzel poveljstvo, so bili Rusi razpostavljeni ob Mazurskih jezerih, koder je vodil vojaške učence. Rusom sta poveljevala general Samsonov in general Rennenkampf.

Hindenburg je dokazal, da je imel pravo mnenje o Mazurskih jezerih s tem, da je uničil rusko vojsko v tej bitki in v dveh prihodnjih, ki so sledile prvi ravno v tem kraju.

Tri mesece po tej zmagi ga je cesar povzdignil v feldmaršala in postal je ljubljence nemškega naroda. Po njem so krstili otroke in imenovali ceste in trge. V Tiergartenu mu je bil postavljen lesen spomenik in ljudje so plačevali visoke svote za žeblje, katere so vanj zabijali. To so delali toliko časa, da je ves pomenik izgledal kot bi bil iz kovine in se je svetil v solnčnem svitu.

Njegova popularnost je rastla, da je celo cesar postal nanj ljubosumen.

Njegovi uspehi v kampanji na Poljskem so njegov glas tako povzdignili, da se je slišala splošna zahteva, da mora biti imenovan vrhovnim poveljnikom vseh nemških armad. V tem času je general Brusilov 191. vdrl v Galicijo in Hindenburg je bil imenovan za vrhovnega poveljnika vseh armad proti Rusiji.

Njegova slava je malo zatemnela, ker je predolgo zamudil z zavzetjem Varšave, toda z nadaljnjimi uspehi je zopet zasijala. V prvem sunku proti Visli, so se Rusi

morali umakniti iz Šlezije, potem pa je korakal sredi skozi Poljsko in je s tem odstranil nevarnost za Krakov.

Takoj ko je bil imenovan za vrhovnega poveljnika na zapadni fronti, je pričel svoje prodiranje proti Parizu. Sploščka mu je slovo tako posrečilo, da je letos v marcu lahako rekel, da bo 1. aprila v Parizu.

Toda njegova zvezda je zatemnela, ko so se pokazali na bojišču Amerikanci.

Od tedaj naprej so bile njegove armade vedno potiskane nazaj in doživel je poraz za porazom, tako da je slednjič uvidel, da je poraz neizogiben in je sramotno zapustil vojsko in pobegnil na Nizozemsko.

Jožef Habsburg.

Bern, Švica, 12. novembra. — Listi iz Budimpešte prinašajo popis zanimivih obredov, med katerimi sta nadvojvoda Jožef in njegov sin Jožef Franc prisegla na ogerko ustavo kot navadna državljana z imenom Habsburg. To je bilo po 400 letih prvokrat, da se je kdo odpovedal svojim sinovom. Nadvojvoda in njegova sin sta se odpovedala vsem prepravicam.

Listi tudi poročajo, da je imela tudi mala kneževina Liechtenstein svojo revolucijo. Prine Liechtenstein je moral zbežati iz svoje dežele, nakar je prevzel vlado ino moški odvetnik dr. Ritter.

Viljem je oviral mirovne delegate Amsterdam, Nizozemsko, 12. novembra. — Iz zanesljivega vira se je zvedelo, da je cesar Viljem v glavnem stanu storil vse, da bi preprečil nemškim mirovnim delegatom pot do francoske bojne črte.

Znano je, se, da so se delegati na potu znatno zamudili. To se je zgodilo na cesarjevo povelje, vsled česar je bila mislija zadržana v Belgiji. Med cesarjem in častniki je bil v glavnem stanu hud prepričevalni razgovor, da je bil v glavnem stanu hud prepričevalni razgovor, da je bil v glavnem stanu hud prepričevalni razgovor.

Slednjič je Hindenburg na svojo odgovornost dal povelje, da smejo delegati potovati dalje in je zagrozil resne posledice, ako bi kdo poskušal ovreči njegovo povelje. Delegati so takoj nato odpotovali in Viljem je izgubil zadnjega bitko.

Turki zopet more.

Bagdad, Mezopotamija, 12. nov. Ameriški konzulat je prejel poročilo, da so Turki v Tasy pomorili 15 tisoč Armencev.

Še ena odpoved.

Kodanj, Dansko, 12. novembra Iz Berlina se poroča, da je odstopil princ Henrik XXVII. von Reuss.

Zakaj moramo biti prosti? — Odgovor na to najdete v Slovensko-amerikanskem Koledarju za leto 1919, v članku "JUGOSLOVANSKI PROBLEM".

Cenik Knjig

kateri ima v zalogi

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
82 Cortlandt St., New York, N. Y.

POUČNE KNJIGE:	
Ahrov nauško-angl. tolmak vezan	—50
Domači zdravnik mali	—25
Hitri računar (nemško-angl.) vezan	—50
Poljedelstvo	—50
Sadjarstva v pogovorih	—25
Slov. angl. in angl. slov. slovar	\$1.20
Veliki slov. ang. tolmak	\$2.50
ZABAVNE IN RAZNE DRUGE KNJIGE:	
Hipnotizem	—25
Dve šaligr: "Čarljera šalter" in "Trije ženi"	—25
Postrežba bolnikom	—50
Trina in tritroj	—50
Vojna na Balkanu 13 sven.	\$1.50
RAZGLEDNICE:	
Newyorške, božične, velikončne in noveletne komad po ducet	—08
—25	
SEMIJEVIDI:	
Avstro-Italijanska vojna mapa	—25
Avstro-ogrski, veliki vezan	—50
Čeli svet mali	—10
Čeli svet veliki	—25
Evropske vezan	—50
Vojna slovenska mapa	\$3.00
Vojni atlas	—25
Vojni atlas nov	—25
Zemljevidi: Ala, Aris, Osta, Cal itd. po	—25
Zdravstveni držav mali	—10
Zdravstveni držav veliki	—25
Zdravstveni držav slovenska mapa, na drugi strani po celi svet	\$3.00

SLOVENSKO-AMERIKANSKI KOLEDAR

SLOVENSKO-AMERIKANSKI KOLEDAR ZA LETO 1919 je dovršen ter se ga bo pričelo razpisati v teku naslednjega tedna. Vseboval bo izvanredno bogato zbirko najbolj različnih člankov, pomen, zabavne in razvedrilne vsebine. Izmed posameznih razprav omenjamo kot posebno pomembne v sedanjem času, ko se obeta slovenskemu narodu dolgozaželjena prostost, ono našega rojaka dr. Vošnjaka, ki nosi naslov:

POGLAVJE O STARI SLOVENSKI DEMOKRACIJI. — V tej razpravi se opisuje čas, ko se je na Gosposvetem polju na Koroškem ustoličevalo slovenske vojvode v slovenskem jeziku. Povdarja se pomen tega pristno slovenskega obreda, ki je brez primere v ustavni zgodovini evropskih narodov. To ustoličenje nam kaže, da je znal ceniti slovenski narod demokratične naprave že v onih davnih časih in da je bil tudi v svojem smu demokratičen, to je, da se je zavedal dejstva, da je narod kot tak glavna avtoriteta. Opisuje se žaloigro slovenskega kmeta, ki je vstoličil vojvodo ter plačilo, katero je dobil njegov potomec od Habsburžanov, krvnikov slovenskega naroda.

Nadaljna pad vse zanimiva in obenem tudi jedrnat razprava, katero prinašamo v letošnjem Koledarju, je ona dr. H. Hinkoviča:

JUGOSLOVANSKI PROBLEM. — Dobropoučeni pisatelj pojasnjuje upravičenost naših zahtev kot troimenskega naroda do združenja v eno veliko demokratično državo, ki bo predstavljala mogočen jez proti nemški pohlepnosti, obrnjeni v istočno stran.

V izvanredno lepo pisani in glanjivi povesti:

MADALENA GONDI se opisuje žalostno življensko zgodbo siromašne deklice z Apeninov, ki je prišla v razkošno Florencia, mesto Medicejcev, kjer je postala vsled čudnih zapletljivih usode mati enega izmed naravnih sinov toskanskega vojvode, ne da bi bila deležna tudi časti, zvezane s tem. Nad celo povesti leži čar italijanskega kolorita.

Nadaljna razprava se tiče moža, ki je hotel zavojevati celi svet. Ta mož ni nihče drugi kot nemški kaiser, ki je sedaj tako žalostno propadel. Dočim je mislil, da se nahaja na vrhuncu svoje slave in svojih uspehov, je že stal na robu propada, v katerega telebne vsak, ki pusti vnuemar pravico in resnico ter ustanavlja tiranstvo na opustošenih domovih prostih narodov.

V Koledarju je še nebroj drugih manjših razprav, povesti, ertic, zdravstvenih navodil, migljajev za gospodije ter obilo anekdot, smešnic in statističnega materijala.

Koledar krasi veliko število slik, tikačjih se novejših dogodkov ter odličnih mož, kojih imena so v ustih vsakega.

Ker se bo tiskalo le omejeno število Koledarjev, je umestno, da ga vsakdo nemudoma naroči.

CENA 40c.

NAROČAJTE PRI:

Slovenic Publishing Company

82 Cortlandt Street,

New York, N. Y.

Močnik

Skuhala je kuharica močnik in ga postavila na mizo.

Gospoda je močnik pojedla in zahvalila Boga, a otroci so si prste obizirali. Dober je bil močnik, vsem je teknil, vsem zalegel.

— Ah, kako sladek močnik!

— Ah, kako mehek močnik!

— Močnik pa tak!

Kar besed niso mogli najti za močnik.

— Kuharica, glej, da bo vsak dan močnik na mizi!

Jedli so ga sami, gostili z njim goste, naposled so ponudili tudi temu ali onemu, ki je prišel po cesti, skladišč močnika.

— Zajmite, čestita gospoda, močnika! Kako dobrega imamo!... Jej: sam leze v usta! Le zajnite se, le zajnite, močniku je to všeč!

In vsakdo je pristopal, zajemal iz skled z žlico, jedel in si otiraval usta.

Močnik je bil tako pokoren in mehek, da ga ni prav nič ženirala, lo, če se ga je jedlo. Ko je slišal obone pohvale, je postal celo mehekši. Stoji na mizi in se mešvinski dvorščak s enakanjem huri, kakor da bi se niti ne zne-

nil, kaj bo z njim.

— Menda sem dober, ker me gospoda tako ljubí. Kaj se obotavljate, kuharica, le nalivaj.

Je li to trajalo dolgo ali malo časa, ne vem; ampak kar naenkrat se je gospoda močnika prenejedla. Seveda je bila ta gospoda bolj izobražena od prejšnje: celo iz nizkotnih stanov so postali nekateri uradniki — in ti so jedli rajši golec in blamengee.

— Prosim vas! — je govoril nekdo, — kaj je neki na tem močniku? Ali je to jed? Poskusite, kako je mehek, spolek in osladen!

— Dajmo, gospoda, močnik... svinjam; — poprimo drugi besedo, — sami pa pojdemo v topliico na izprehod. Ko se našetamo, se vrnemo, če je to neobhodno potrebno, zopet domov močnik jest.

Tako je!

Torej svinjam — saj res; močniku je vseeno, kakšnega stanu oseba ga je. Da se ga le je.

Porinila je svinja rillec v močobene pohvale, je postal celo mehekši. Stoji na mizi in se mešvinski dvorščak s enakanjem huri, kakor da bi se niti ne zne-

nil, kaj bo z njim.

— Dajmo, gospoda, močnik... svinjam; — poprimo drugi besedo, — sami pa pojdemo v topliico na izprehod. Ko se našetamo, se vrnemo, če je to neobhodno potrebno, zopet domov močnik jest.

Tako je!

Torej svinjam — saj res; močniku je vseeno, kakšnega stanu oseba ga je. Da se ga le je.

Porinila je svinja rillec v močobene pohvale, je postal celo mehekši. Stoji na mizi in se mešvinski dvorščak s enakanjem huri, kakor da bi se niti ne zne-

nil, kaj bo z njim.

— Dajmo, gospoda, močnik... svinjam; — poprimo drugi besedo, — sami pa pojdemo v topliico na izprehod. Ko se našetamo, se vrnemo, če je to neobhodno potrebno, zopet domov močnik jest.

Tako je!

Torej svinjam — saj res; močniku je vseeno, kakšnega stanu oseba ga je. Da se ga le je.

Porinila je svinja rillec v močobene pohvale, je postal celo mehekši. Stoji na mizi in se mešvinski dvorščak s enakanjem huri, kakor da bi se niti ne zne-

nil, kaj bo z njim.

— Dajmo, gospoda, močnik... svinjam; — poprimo drugi besedo, — sami pa pojdemo v topliico na izprehod. Ko se našetamo, se vrnemo, če je to neobhodno potrebno, zopet domov močnik jest.

Tako je!

Torej svinjam — saj res; močniku je vseeno, kakšnega stanu oseba ga je. Da se ga le je.

— Pa se bom potočila, pa se bom povaljala, ko se bom gosposkega močnika najedla!

Sitosti nesramnica ne pozna.

Majhno se odtegne kuharica, pa že kruli:

— Daj, še prilij!

A ko ji kuharica reče: — Bil je močnik, pa ga ni več! — potem preišče vse kote in vogle in iztika celo pod gnojem z rillecem, da bi še kaj našla.

Jedla je in jedla svinja in naposled snedla vse do poslednje kapljice.

A gospoda so med tem šetali in šetali ter se našetali. Našetali so se in rekli drug drugemu:

— Šetanja imamo zdaj dovolj: hajdemo domov močnik jest.

Prišli so domov in vzeli žlice v roke — gledajo: toda od močnika so ostale samo osušene drobtine.

In zdaj zavpijejo vsi — gospoda in svinja na en glas:

— Jedli smo močnik, a preskrbeli se nismo z njim! Od česa bomo zanaprej siti! Kje si, močnik, kje si, au!...

Srbi na Ogrskem.

London, Anglija, 13. novembra V nedeljo so srbske čete vkorale v Versee na Ogrskem. 25 milj severno od Donave ter so razkropile zadnje oddelke nemških straž. Vpeli so mnogo topov in drugi vojni materijal. Srbi so tudi zaseli Novisad. Glavno mesto Črnogore, Cetinje, je bilo tudi osvobojeno.

Princ Lvov v Ameriki.

Princ Lvov, predsednik vserskih zemstev in bivši prvi ministrski predsednik ruske provizorične vlade, je prišel v neko ameriško pristanišče ob Atlanku ter je takoj odpotoval v Washington. Princ je priznan voditelj liberalne Rusije.

Princ Lvov v Ameriki.

Princ Lvov, predsednik vserskih zemstev in bivši prvi ministrski predsednik ruske provizorične vlade, je prišel v neko ameriško pristanišče ob Atlanku ter je takoj odpotoval v Washington. Princ je priznan voditelj liberalne Rusije.

Princ Lvov v Ameriki.

Princ Lvov, predsednik vserskih zemstev in bivši prvi ministrski predsednik ruske provizorične vlade, je prišel v neko ameriško pristanišče ob Atlanku ter je takoj odpotoval v Washington. Princ je priznan voditelj liberalne Rusije.

Princ Lvov v Ameriki.

Princ Lvov, predsednik vserskih zemstev in bivši prvi ministrski predsednik ruske provizorične vlade, je prišel v neko ameriško pristanišče ob Atlanku ter je takoj odpotoval v Washington. Princ je priznan voditelj liberalne Rusije.

Princ Lvov v Ameriki.

Princ Lvov, predsednik vserskih zemstev in bivši prvi ministrski predsednik ruske provizorične vlade, je prišel v neko ameriško pristanišče ob Atlanku ter je takoj odpotoval v Washington. Princ je priznan voditelj liberalne Rusije.

Nova moč, novo zdravje, nova čista kri za tri cente.

Ako imate slabe živce, imate bolečine v želodcu in v ledenicah, ako ste slabi, izčrpani, ne morete spati, ako se vam zapira, nimate dobrega teka, ako trpite zaradi neprebrave, ako imate bolečine v križu, ako vas pogosto boli glava, ako je vaša kri pokvarjena, nečista, nikar ne trosite denarja za zdravila,

kateri ne poznate, temveč pošljite nam znamko za 3 cente v pisnu, naslov in mi vam bomo z občno pošto povsem zastoj in brez vsake obveznosti od vaše strani poslali naše popolno izdajo, zdravilnih trav sestavljeno prirodnou zdravila

JUVITO

Naslov: JUVITO LABORATORY, South Hill Branch 5, PITTSBURGH, PA.

POZOR ROJAKI!

Najuspešnejše zdravilo za ženske tane, kakor tudi za moške, ki imajo slabo brado. Od tega zdravila zdravijo v čitih tednih krasni gošči in dolgi lasje kakor tudi moški krasni brki in brada in ne boste odpadali in osteli. Revmatizem, kosti, bol ali trganje v rokah, nogah in v križu, v oseh ineh popolnoma odstranimo, rane opekline, bole, ture, kraste in grinte, potne noge, kurja očesa, omejitve v par dnevih popolnoma odstranimo. Kdor bi moše zdravilo brez uspeha, rahli mu jamčim za \$5.00. Pišite takoj po cenik, ki ga takoj pošljem zastonj.

JAKOB WAHČIC,

6702 Route Ave., Cleveland, Ohio.

SLOV. DELAVSKA

Ustanovljena dne 14. avgusta 1908.

PODPORNA ZVEZA

Inkorporirana 22. aprila 1909 v državi Penn.

Sedež: Johnstown, Pa.

GLAVNI URAĐNIKI:

Predsednik: IVAN PROSTOR, 1098 Norwood Rd., Cleveland, Ohio.
Podpredsednik: JOSIP ZORKO, R. F. D. 2, Box 113, West Newton, Pa.
Glavni tajnik: BLAŽ NOVAK, 634 Main St., Johnstown, Pa.
1. Pom. tajnik: FRANK PAVLOVČIČ, 634 Main St., Johnstown, Pa.
2. Pom. tajnik: ANDREJ VIDRIČ, 20 Main Street, Conemaugh, Pa.
Blagajnik: JOSIP ŽELE, 6502 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.
Pom. blagajnik: ANTON HOČEVAR, R. F. D. 2, Box 27, Bridgeport, Ohio.

NADZORNI PETER:

Predsednik nadzor. odbora: JOSIP PETERCEL, Box 95, Willock, Pa.
1. nadzornik: NIKOLAJ POVŠE, 1 Grab St., Numrey Hill, N. S. Pittsburgh, Pa.
2. nadzornik: IVAN GROŠELJ, 885 E. 137th St., Cleveland, Ohio.

POROTNI ODBOR:

Predsednik porot. odbora: MARTIN OBERŽAN, Box 72, East Mineral, Kans.
1. porotnik: FRANC TEROPČIČ, R. 1, Bononga, Ark.
2. porotnik: JOSIP GOLOB, 1916 So. 14th St., Springfield, Ill.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. JOSIP V. GRAHEK, 843 E. Ohio St., Pittsburgh, Pa.
Glavni urad: 634 Main St., Johnstown, Pa.

URADNO GLASILO:

"GLAS NARODA", 82 Cortlandt Street, New York City.

Cenjena društva, oziroma njih uradniki so vsiljeno prošili, pošiljati vse dopise naravnost na glavnega tajnika in nikogar drugega. Denar naj se pošlje edino potom Potulih, Expressih, ali Bančnih denarnih nakaznic, nikakor pa ne potom privatnih čekov. Nakaznice naj se naslavlja: Blaž Novak, Title Trust & Guarantee Co. in tako naslovljene pošiljajo z mesečnim poročilom na naslov gl. tajnika.

V slučaju, da opazijo društveni tajniki pri poročilih glavnega tajnika kakšne pomanjkljivosti, naj to nemudoma naznanijo uradu glavnega tajnika, da se v prihodnje popravi.

Zadnji redbine Montberthier

Spisal Jean Rameau. — Za "Glas Naroda" priredil J. T.

10

(Nadaljevanje.)

Ničesar ni odgovorila in ga je gledala dolgo časa, ne da bi izpregovorila kake besede.

Prišla sta na rob jarka, kjer ga je bila pičila kača. Slednjič sta dospela do akacije, ki je bila obdana z železno ograjo.

— Poglejte, en evet ima že — je vzkliknil tajnik in pokazal na drevesce.

Nini so se napolnile oči s solzami. — Stopila je k akaciji in odtrgala evet. Podala ga je Mihaelu, pokrila z rokami obraz in pobegnula proti gradu.

Mihael je bil kar trd samega presenečenja. Stal je kot okamenel in boječe gledal za njo.

— Gospodična Nina! — je zaklical za njo.

— Kaj pa gospod Saverio? — Ali ga nečete videti?

Ni mu odgovorila, ampak je bežala naprej in si brisala solze.

— Ne, gospoda Saverio nečete videti. — Ne, s tem milijonarjem se nečete poročiti, ker je zaljubljen v revnega mladeniča. — Oh, kako so se vsi njeni načerti razblinili v nič! — Moj Bog, moj Bog!

Nina se je vrnila v grad, zaprla se je v svojo sobo in jokala do večera.

Osmo poglavje.

Naslednjega dne ni šla gospodična Montberthier v gozd. Samo pri obedu je bila, sicer pa ni zapustila svoje sobe.

Kljub vsemu, kar se je zgodilo, je bila pa prisiljena odpotovati, pa naj ji bo ločitev še tako težka. Oh, če bi ji bilo treba ločiti se samood svojih drevih in svoje hiše! — Toda Mihael, Mihael Valin! Kaj če ne bo njega nikoli več videla?

Še nikdar ni bila tako obupana kot tedaj.

Bila je jezna in je samo sebe zaničevala, ker je tako slaba in neprimerna. Ali ji ni rekel mladenič, da je reven? Zakaj se je pa potem zaljubila vanj? — Ali je sploh mogoče misliti si bolj neumnega sree kot je njeno? Moj Bog, kako bo kaznovana za to svojo nepremišljenost!

Toda gozd je bil glavni zločinec! — On je vse zakrivil! — Kaj se je brigalo drevje, če je mladenič bogat ali reven?

— Žalostno je gledala skozi omrežje v gozd. — Kaj je z Valinom? Morda se klati krog grada? — Ali ni tam za onim grmom?

Ker si ni upala iti pogledat, je vzela daljnogled in začela opazovati okolico. — Toda ne, Valina ni bilo. Oni človek je bil vrtnar.

Nekega popoldneva so pa psi močno zalajali.

Na vsak način je bil torej nek tujec v gradu. Neumno Ninino sree je močno utripalo. — Oh, če bi bil to Mihael Valin! — je pomislila in pri tej misli se ji je zvrtilo v glavi. — Oh, če bi ga zopet videla, njega in njegov zarjaveli obraz in njegove blesteče oči!

— Ali bi se mogla še kaj zadrževati? Ali bi ne razkrilila svojih rok in mu priznala svojo ljubezen?

Potrkala je na vrata in Ana je vstopila. Toda obiskovalce ni bl. Mihael, pač pa vaški župnik, ki je prišel vprašat grajsko gospodično, če bo prihodnji ponedeljek, na praznik Matere Božje okinčala kot ponavadi križ v gozdu, kamor bo prišla procesija.

Nina je bila zelo presenečena, kajti na ta praznik je bila čisto pozabila.

Prejšnja leta se je na ta slovesni trenutek že dolgo časa pripravljala, letos se pa ni niti zmenila zanj.

— Ana — je rekla slednjič — povejte gospodu župniku, da bo križ ovenčan kakor ponavadi in da bom tudi jaz navzoča pri blagoslovu.

Še isto minuto se je začela Nina pripravljati na slavnost. — Sklenila je, da bo križ še lepše ovenčala kot prejšnja leta. Takoj je poklicala dve dekli in odšla z njima v vrt, kjer so potrgale vse evetje. In ko je bil enkrat vrst čisto opuščen, so se odpravile v gozd in na polje ter natrgale cel voz evetja in ga posule krog križa.

Naslednjega dne je pa šla Nina sama na delo. Zgodaj zjutraj je začela delati in je bila šele v mraku gotova.

Solnce se je ženagibalo k zatonu, Nina je pa še vedno popravljala, tam nekaj pridajala tam nekaj odzela.

V bližini je bila akacija, s katere je bila pred kar dnevi odtrgala prvi evet in ga podala Valinu. Sedaj je bila pa akacija vse v cvetju in razširjala svoj vonj daleč naokoli.

In ko je trgala z nje evetje, se je mahoma pojavil ob njeni strani možki. — Bil je gospod Valin.

Ko ga je opazila, je pritisnila evetje akacije na prsa. Zdelo se ji je, da se bo zgrudila pred njim.

— Dober večer, gospodična! — je rekel mladenič z nežnim glasom. — Kako srečen sem, da sem se sestal z vami. — Vi ne veste, koliko časa sem vas že iskal. — Kje ste bili ves ta čas?

Deklica ni odgovorila. Ko jo je mladenič od blizu pogledal, je videl, da ima vse oči polne solz.

— Jokate! — je vprašal mehko — in pri tem ste sklenili oro-

pati akacijo za zadnji evet. — O, gospodična, ali jo hočete uničiti? Ona pa še vedno ni odgovorila, ampak je šla opotekajočih se korakov in sklonjene glave proti križu.

— Ali ste žalostni? — je vprašal Mihael polslišno. — Zakaj? Povejte mi vendar, zakaj? — Prosim vas, povejte mi!

Pridušeni stoki so bili njen edini odgovor. — Tako sta dospela do križa, poleg katerega je bila klopica, vsa zakrita v evetje. Sedel je na klop in si pokrila obraz z rokami.

— Odgovorite mi vendar, govorite z menoj — je prosil mladi mož in sedel poleg nje med rože, marjetice, klinčke, resede, tulpe in vse, kar sta premogla vrt in gozd.

— Govorite, govorite z menoj — je prosil mladenič. — Gospodična Nina, gospodična Nina, zakaj ste nesrečni?

— Zato, ker vas ljubim — je vzkliknila iz vse svoje duše. Zatem je vstala in bi najrajše pobegnila kot da bi napravila velik zločin.

Toda čutila je, kako jo je zadržala njegova roka in čutila je v svojem zapestju vroč poljub.

— Tudi jaz, gospodična Nina, tudi jaz vas ljubim — so trepetale njegove ustnice. — Toda vsled tega nisem nesrečen. — Ne, ravno nasprotno.

Ko je slišala te besede, se je gospodična Montberthier obrnila ter uprla svoje velike oči v Mihaela.

— Kaj ste rekli? — je vprašala boječe.

— Rekel sem vam, da vas ljubim, gospodična Nina.

— Vi?

— Da, jaz.

— Vi, gospod Valin?... Ne, ne, to ni lepo. — To ni lepo, kar mi pravite.... Tega ne morem vrjeti.

— Zakaj ne?

— Ker nisem dovolj lepa, gospod Valin. — To sama prav dobro vem.

— Da bi ne bila lepa, gospodična Nina?... Ne, ne, človek b. vas oboževal. — In vi danes prav dobro veste, da so moje besede resnične. Tako velike resnice nisem še nikoli prej izpregovoril.

— Vi prav dobro veste, da je moje srce vaše, popolnoma vaše. — Težko se je dalo vjeti moje srce, toda vjelo se je v senci vašega krasnega drevja, v odmevu vašega sladkega glasu. Vjelo se je in vem, da je za večno vjeto. — Ali še vedno dvomite o tem? — Ne, vi ne dvomite več, kajti v vaših očeh vam berem, da ne. — Hvala vam, gospodična Nina.

Po teh besedah jo je pritisnil na srce in je vprvič poljubil njene lase, njene svetle, s cvetjem posute lase.

Nina je mislila, da sanja. Še vedno so ji vrele solze iz oči, toda njene oči so postajale jasnejše, kot da bi v njih zasijalo zahajajoče solnce.

— O, Mihael, o Mihael! — je zajecala kot da bi slišala skrivno razodetje. — Ne, — je odvrnila in odkimala z glavo. — Ničesar ne bom rekla, — kajti nimam besed, da bi izrazila svoje čustvo. — Samo gledala vas bom.... Oh, kako dobro je to, kako sladko!...

Zatem je pa umolknila. — Kljub temu se je pa pojavila od časa do časa v njej potreba, da bi govorila, hotela se je prepričati, da živi in da niso to sanje.

— Prosim vas, stisnite mi še enkrat roko. — Še enkrat. — Malo tesneje. — Tako močno, da bom morala zakričati. — Ah, torej je res? — Jaz sem ljubljena, jaz, za katero se ni še nikdar ozrl noben človek! — Sedaj mi pa Bog lahko pošlje trpljenje, kakršnokoli hoče, jaz bom vse prenesla in prestala! — Sedaj pa lahko odpotujem. Odpotovala bom brez tožbe in brez joka.

(Dalje prihodnjic.)

ISČEM STAREŠJO ŽENSKO, ki ni sposobna za tovarniška dela. Jaz jo vzamem v službo, da bo pazila na enega 2 leti starega otroka. Plača po dogovoru. Katero vesel, naj se oglasi pri: Frank Nemetz, c/o Gyan Troška, 51 Cherry St., Bridgeport, Conn. (13-14—11)

ŽENITNA PONUDBA. Vdovec, star 40 let, se želi seznani s Slovenko, bodisi samico ali vdovo z enim otrokom v starosti od 15 do 40 let, in sicer v svrhu ženitbe. Jaz imam lepo domaćijo in lepo bodočnost. Katero vesel, naj se oglasi na naslov: Ženin K. F. c/o Glas Naroda, 82 Cortlandt St., New York, N. Y.

HARMONIKE sodnih kakršnekoli vrste izdelujejo in popravljajo po najnižjih cenah, a delo trpežno in samosilno. V popravu vsaj po eno leto, kar sem se našel 18 let tukaj v tem poslu in sedaj v svojem lastnem domu. V popravu vam kranjake kakor vse druge harmonike. Stare kupim ali sprejemam v se.

JOHN WENZEL, 1817 East 6th St., Cleveland, Ohio. (4-16—11)

Rad bi izvedel za naslov ANTONA PIEROVIC in JOHNA KOVAČIČ. Oba sta doma iz vaših Smurje na Notranjskem. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za nju naslov, da mi ga javi, najboljšo pa zanju je, da se sama oglasi. — John Zidarič, Box 104, R. F. Co., Mayburg, Pa. (4-16—11)

Zdravim samo moške. Dr. Koler je najstarejši slovenski zdravnik, specializirani v Pittsburghu in ima 28-letno izkušnjo v zdravljenju moških bolezni.

Zastupljenje krvi zdravi s stroškom 600, ki ga je imel profesor dr. Ehrlich. Ako imate lupenčajo in meselo po telesu, v grlu, ako vam izpadajo lasje, vas boli v kosteh, pridite in zdravite se s tem krl. Nikakor ne čakajte, kajti ta bolezen se prene naprej.

Vse iskuševanje in kanala na izkušnje vode zdravim po najnovejši metodi in v kolikor mogoče kratkem času. Kadar spoznamo, da nimate več moške moči, ne čakajte, temveč pridite in vrnil vam bom moško moč.

Kilo odpravim v 30 urah brez operacije.

Bolezine v mehurju, od česar prihajajo bolezine v hrbtni križi, palenja pri mokrenju in ostale bolezine te vrste zdravim s največjo gotovostjo.

Nevarnost, izguba, bolečina, otekline, hudi, mikrofilji in druge kralne bolezni ki nastanejo vsled nečiste krvi, odpravim v kratkem času, da ni treba ležati.

Uradne ure: V ponedeljek, sredo in petek od 8. zjutraj do 5. popoldne. V torek, četrtek in soboto od 8. zjutraj do 8. večer. V nedeljo do 2. popoldne.

Po pošti ne delujem. Pridite osebno. Ne posilite tme in številne

Dr. KOLER, 638 PENN AVE

PITTSBURGH, PA.

Kam se boste obrnili, kadar delate ugovore, pogodbe, zapirane knjige ali rane druge dokumente, ki spadajo v notarski posel. Kdo vam bo tolažil na sodnih, pri mirovnem sodniku ali drugod? Ako hočete pravilno to povedati ali pričati, potrebujete človeka, ki je smolen slovenskega in angleškega jezika. Obrnite se v tem pogledu vedno na

ANTON ZBAŠNIK, JAVNI NOTAR IN TOLMAČ, 128 Bakerov St., Cor. Diamond and Grant Sts. (nasproti Court House) PITTSBURGH, PA. Telefon urada: Court 2489. Telefon na domu: Flak 1981 J.

JOHN PELKO, doma iz Visokega, sedaj vojni ujetnik v Italiji, bi rad izvedel za naslov njegovega brata, ki se nahaja nekje v Madridu, Iowa. Naj se informira pri meni. Naslov: Frank Ovi-jach, 1840 W. 23. St., Chicago, Ill. (13-15—11)

Rad bi izvedel za naslov ANTONA PIEROVIC in JOHNA KOVAČIČ. Oba sta doma iz vaših Smurje na Notranjskem. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za nju naslov, da mi ga javi, najboljšo pa zanju je, da se sama oglasi. — John Zidarič, Box 104, R. F. Co., Mayburg, Pa. (4-16—11)

Rad bi izvedel za naslov ANTONA PIEROVIC in JOHNA KOVAČIČ. Oba sta doma iz vaših Smurje na Notranjskem. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za nju naslov, da mi ga javi, najboljšo pa zanju je, da se sama oglasi. — John Zidarič, Box 104, R. F. Co., Mayburg, Pa. (4-16—11)

Rad bi izvedel za naslov ANTONA PIEROVIC in JOHNA KOVAČIČ. Oba sta doma iz vaših Smurje na Notranjskem. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za nju naslov, da mi ga javi, najboljšo pa zanju je, da se sama oglasi. — John Zidarič, Box 104, R. F. Co., Mayburg, Pa. (4-16—11)

Rad bi izvedel za naslov ANTONA PIEROVIC in JOHNA KOVAČIČ. Oba sta doma iz vaših Smurje na Notranjskem. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za nju naslov, da mi ga javi, najboljšo pa zanju je, da se sama oglasi. — John Zidarič, Box 104, R. F. Co., Mayburg, Pa. (4-16—11)

Rad bi izvedel za naslov ANTONA PIEROVIC in JOHNA KOVAČIČ. Oba sta doma iz vaših Smurje na Notranjskem. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za nju naslov, da mi ga javi, najboljšo pa zanju je, da se sama oglasi. — John Zidarič, Box 104, R. F. Co., Mayburg, Pa. (4-16—11)

Rad bi izvedel za naslov ANTONA PIEROVIC in JOHNA KOVAČIČ. Oba sta doma iz vaših Smurje na Notranjskem. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za nju naslov, da mi ga javi, najboljšo pa zanju je, da se sama oglasi. — John Zidarič, Box 104, R. F. Co., Mayburg, Pa. (4-16—11)

Rad bi izvedel za naslov ANTONA PIEROVIC in JOHNA KOVAČIČ. Oba sta doma iz vaših Smurje na Notranjskem. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za nju naslov, da mi ga javi, najboljšo pa zanju je, da se sama oglasi. — John Zidarič, Box 104, R. F. Co., Mayburg, Pa. (4-16—11)

Rad bi izvedel za naslov ANTONA PIEROVIC in JOHNA KOVAČIČ. Oba sta doma iz vaših Smurje na Notranjskem. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za nju naslov, da mi ga javi, najboljšo pa zanju je, da se sama oglasi. — John Zidarič, Box 104, R. F. Co., Mayburg, Pa. (4-16—11)

Rad bi izvedel za naslov ANTONA PIEROVIC in JOHNA KOVAČIČ. Oba sta doma iz vaših Smurje na Notranjskem. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za nju naslov, da mi ga javi, najboljšo pa zanju je, da se sama oglasi. — John Zidarič, Box 104, R. F. Co., Mayburg, Pa. (4-16—11)

Rad bi izvedel za naslov ANTONA PIEROVIC in JOHNA KOVAČIČ. Oba sta doma iz vaših Smurje na Notranjskem. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za nju naslov, da mi ga javi, najboljšo pa zanju je, da se sama oglasi. — John Zidarič, Box 104, R. F. Co., Mayburg, Pa. (4-16—11)

Rad bi izvedel za naslov ANTONA PIEROVIC in JOHNA KOVAČIČ. Oba sta doma iz vaših Smurje na Notranjskem. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za nju naslov, da mi ga javi, najboljšo pa zanju je, da se sama oglasi. — John Zidarič, Box 104, R. F. Co., Mayburg, Pa. (4-16—11)

Rad bi izvedel za naslov ANTONA PIEROVIC in JOHNA KOVAČIČ. Oba sta doma iz vaših Smurje na Notranjskem. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za nju naslov, da mi ga javi, najboljšo pa zanju je, da se sama oglasi. — John Zidarič, Box 104, R. F. Co., Mayburg, Pa. (4-16—11)

Rad bi izvedel za naslov ANTONA PIEROVIC in JOHNA KOVAČIČ. Oba sta doma iz vaših Smurje na Notranjskem. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za nju naslov, da mi ga javi, najboljšo pa zanju je, da se sama oglasi. — John Zidarič, Box 104, R. F. Co., Mayburg, Pa. (4-16—11)

Rad bi izvedel za naslov ANTONA PIEROVIC in JOHNA KOVAČIČ. Oba sta doma iz vaših Smurje na Notranjskem. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za nju naslov, da mi ga javi, najboljšo pa zanju je, da se sama oglasi. — John Zidarič, Box 104, R. F. Co., Mayburg, Pa. (4-16—11)

Rad bi izvedel za naslov ANTONA PIEROVIC in JOHNA KOVAČIČ. Oba sta doma iz vaših Smurje na Notranjskem. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za nju naslov, da mi ga javi, najboljšo pa zanju je, da se sama oglasi. — John Zidarič, Box 104, R. F. Co., Mayburg, Pa. (4-16—11)

Rad bi izvedel za naslov ANTONA PIEROVIC in JOHNA KOVAČIČ. Oba sta doma iz vaših Smurje na Notranjskem. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za nju naslov, da mi ga javi, najboljšo pa zanju je, da se sama oglasi. — John Zidarič, Box 104, R. F. Co., Mayburg, Pa. (4-16—11)

Rad bi izvedel za naslov ANTONA PIEROVIC in JOHNA KOVAČIČ. Oba sta doma iz vaših Smurje na Notranjskem. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za nju naslov, da mi ga javi, najboljšo pa zanju je, da se sama oglasi. — John Zidarič, Box 104, R. F. Co., Mayburg, Pa. (4-16—11)

Rad bi izvedel za naslov ANTONA PIEROVIC in JOHNA KOVAČIČ. Oba sta doma iz vaših Smurje na Notranjskem. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za nju naslov, da mi ga javi, najboljšo pa zanju je, da se sama oglasi. — John Zidarič, Box 104, R. F. Co., Mayburg, Pa. (4-16—11)

Rad bi izvedel za naslov ANTONA PIEROVIC in JOHNA KOVAČIČ. Oba sta doma iz vaših Smurje na Notranjskem. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za nju naslov, da mi ga javi, najboljšo pa zanju je, da se sama oglasi. — John Zidarič, Box 104, R. F. Co., Mayburg, Pa. (4-16—11)

Rad bi izvedel za naslov ANTONA PIEROVIC in JOHNA KOVAČIČ. Oba sta doma iz vaših Smurje na Notranjskem. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za nju naslov, da mi ga javi, najboljšo pa zanju je, da se sama oglasi. — John Zidarič, Box 104, R. F. Co., Mayburg, Pa. (4-16—11)

Rad bi izvedel za naslov ANTONA PIEROVIC in JOHNA KOVAČIČ. Oba sta doma iz vaših Smurje na Notranjskem. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za nju naslov, da mi ga javi, najboljšo pa zanju je, da se sama oglasi. — John Zidarič, Box 104, R. F. Co., Mayburg, Pa. (4-16—11)

† NAZNANILO IN ZAHVALA.

Tužnim srecm naznanjam žalostno vest, da je umrl moj edini ljubljni sin

FRANK ČAVKO

V najlepšem cvetu svoje mladosti je moral zapustiti ta svet dne 13. oktobra ob 1.5. zjutraj, star 26 let. Rojen je bil pri Sv. Antonu na Sp. Stajerskem. Umrl je za špansko influenco; bolan je bil 6 dni. Spadal je k društvu sv. Antona Pad. št. 87 KSPJ.

Tem potom se najresnejše zahvaljujem vsem tistim, ki so ga obiskali na mrtvaškem odru, kakor tudi vsem onim, ki so ga spremlili k večnemu počitku. Lepa hvala tudi vsem tistim, ki so darovali prekrasne vence. Nadalje se zahvaljujem družini Jos. Peruš ker so skrbela za njega v času njegove bolezni.

Pokojnika priporočam v molitev in blag spomin. Počivaj v miru v tuji zemlji, nepozabljeni sin!

Žalujoča mati: Marija Kristan.

Joliet, Ill., 5. no. 1918. (14-16—11)

† **NAZNANILO IN ZAHVALA.** Tužnim srecm naznanjam žalostno vest, da je umrl moj edini ljubljni sin

FRANK PETROVČIČ, podomače Prisega.

Ranjki je bil član SNPJ. V starem kraju zapuščal tri sestre in enega strica, tukaj pa enega bratrance.

Počivaj v miru, dragi prijatelj, in lahka naj ti bo svobodna ameriška zemlja!

Žalujoči prijatelji: Reitz, Somerset Co., Pa. (14-15—11)

† **NAZNANILO.** Z žalostnim srecm naznanjam vsem prijateljem in znancem, da je v začetku oktobra po dolgebolezni umrl naš dobi prijatelj

FRANK PETROVČIČ, podomače Prisega.

Ranjki je bil član SNPJ. V starem kraju zapuščal tri sestre in enega strica, tukaj pa enega bratrance.

Počivaj v miru, dragi prijatelj, in lahka naj ti bo svobodna ameriška zemlja!

Žalujoči prijatelji: Reitz, Somerset Co., Pa. (14-15—11)